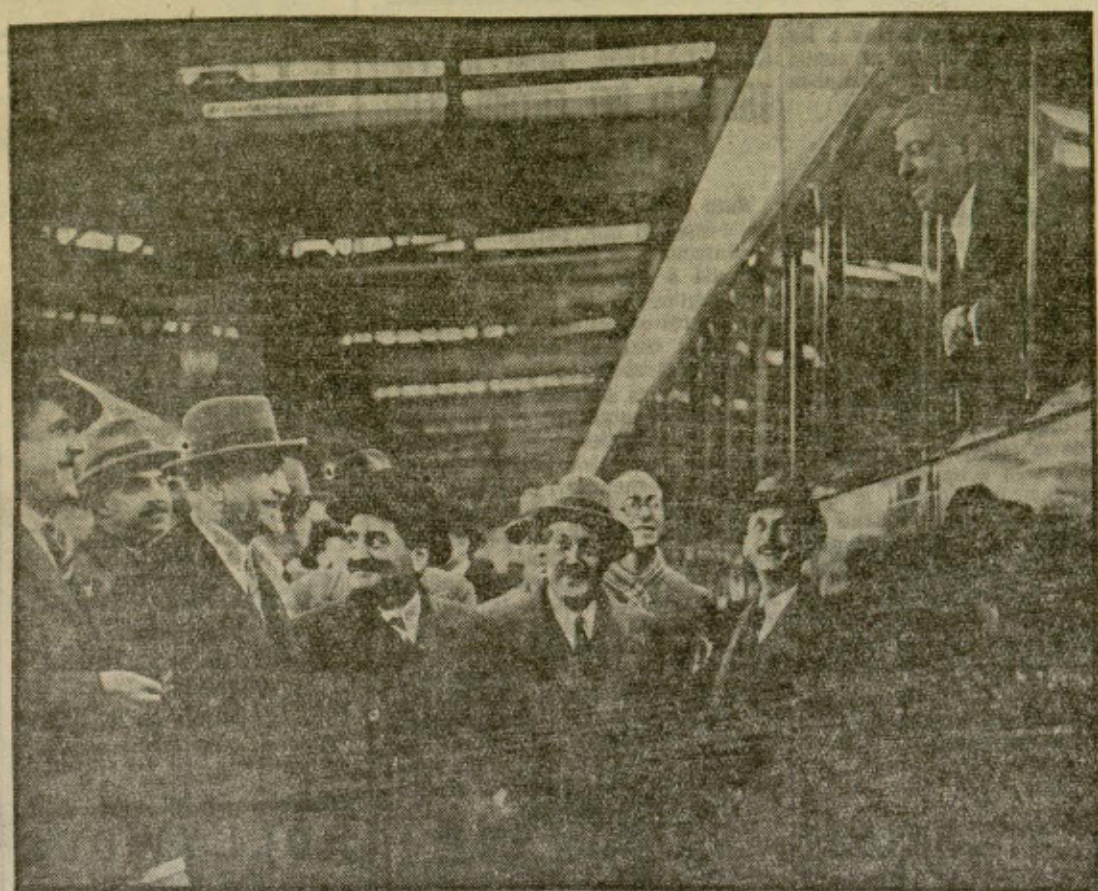

la humanitat

Any IV — Núm. 1.152 — Preu: 15 cèntims

Fundador: LLUIF COMPANYYS

Barcelona, diumenge, 3 de novembre del 1935

LAVAL EN EL MOMENT DE SORIR DE PARIS CAP A GINEBRA

(Foto Sánchez Català)

LA LLUITA DE LA S. DE N. PER LA PAU El dia 18 s'aplicaran les sancions a Itàlia

"Tots els esforços per a trobar bases de discussió han fracassat" -- afirma Sir Hoare davant del Ple del Comitè

DENUNCIARÀ ITALIA EL TRACTAT DE LOCARNO?

GUIO DEL MOMENT

Injust i arbitrari

Els apassionats temes d'infamació d'aquests dies passats han destituit i relegat molt a segon terme els d'una opinió pública un fet que té una innegable importància i que, als efectes conseqüents, cal no perdre de vista: ens referim a la prohibició governativa de celebrar l'acte públic que les esquerres catalanes projectaven a la «Monumental», anunciat reiteradament des de les nostres mateixes columnes. Altres casos de menor volum públic però d'igual significació política s'han produït també. Per exemple — i posant l'element n'hi ha d'altres — la conferència a càrrec del nostre estimat amic i col·laborador, diputat al Parlament català, A. Rovira i Virgili, que estava anunciada en els locals d'una entitat d'esquerra de Barcelona.

Contra tot això, per exemple, amb la concentració carlina, anunciada a tota publicitat, que avui, diumenge, ha de tenir lloc a Montserrat.

No hi ha absolutament cap raó lògica que justifiqui aquestes suspensions, pot que tinguin d'arbitrari i parcial. Aduuc pensant en la persistència de l'estat d'alarma (recordem que l'article 34 de la Llei d'Ordre Públic diu textualment que podrà aplicar-se encara que no hi hagi la seguretat de l'Estat, en casos de notoria i iminent gravetat) és inexplicable que mentre a tot Espanya les esquerres poden celebrar actes públics (a Madrid també s'aplica l'estat d'alarma), a Catalunya es prohibeix el mitjà de les esquerres catalanes i s'autoritza, no un acte en un local tancat, sinó una concentració de caràcter a l'aire lliure.

Llegiu LA HUMANITAT

Ens limitem a deixar formulades les preguntes i a protestar, una vegada més, de la suspensió dels actes públics projectats per les esquerres catalanes.

LA REVISIÓ CONSTITUCIONAL

L'afany de cada dia

Crònica del nostre redactor a Madrid, Alard Prats.

Enmig de la inactivitat política d'aquests dies, inactivitat aparentment circumscripita a les esferes oficials, i una mica atenuat l'estrepit dels darrers esdeveniments, els ecos dels quals és difícil que s'apaguin a la consciència de l'opinió pública, els òrgans cedistes llancen les seves consignes una mica contradictòries. Sota aparences constructives i de col·laboració, aixequen el seu programa aquelles qüestions que més opinió nacional tenen en contra. «A la reforma de la Constitució». Aquest és el crit. Només manca un vot per tal que mitjançant un sol vot de majoria, en una votació en què hi prenguin part la meitat de la Cambra, es pugui acordar la dissolució automàtica de les Corts, per decisió pròpia, per tal d'obrir un nou període constituent. Aquesta és la bandera que s'agitja en l'últim reduït de la possibilitat de permanència de l'actual estat de coses. El temps apressa i les circumstàncies també. Aduuc la mateixa gent a campada en el poder no amaga el criteri que l'actual Govern és l'últim que pot ésser sostingut per les Corts actuals. Es tracta de salvar el termini del mes que manca per arribar a la data que faci possible l'acord de la Comissió constitucional i a l'auto-dissolució de les Corts, per tots els procediments. Conegut el criteri sobre aquest assumpte en determinades esferes constitucionals, és de creure que les pretensions cedistes obtindran tota classe d'ajuts: estímul. Ara s'explica d'una manera prou clara la ràpida solució de la darrera crisi i les facilitats que va trobar el senyor Chapaprieta per a ultimar l'encarrec rebut en esser-li ratificada la confiança. Així mateix s'expliquen les toleràncies que han jugat aquests dies en el desenrotllament dels esdeveniments polítics. La votació precaria assolida pel Govern, no és certament un obstacle per a portar fins a la fi els propòsits cedistes. Però, per a reformar la Constitució, el bloc no li han de faltar els vots dels monàrquics.

Car una cosa és l'assumppte del

EL COMITÈ DE COORDINACIÓ ACORDA QUE LES SANCIONS COMENCIN A APLICAR-SE EL DIA 18

Ginebra, 2 (urgent). — Oficialment es confirma que en la reunió del Comitè de Coordinació s'ha fixat la data del 18 de l'actual mes per a l'entrada en vigor de les sancions contra Itàlia.

LES DISCUSSIONS AL COMITÈ DE COORDINACIÓ

Ginebra, 2. — A les quatre de la tarda s'ha reunit el ple del Comitè de Coordinació, sota la presidència del senyor Vasconcellos.

El President ha obert la sessió en la qual ha pronunciat unes paraules amb referència a les negociacions efectuades i l'objecte de les quals era el d'arribar a una solució honorable.

A continuació són aprovades separatament les proposicions sobre sancions, sense que es produïssin cap debat. Com hom sap, dites proposicions es refereixen a l'embargament d'armes, prohibició d'importacions d'Itàlia i prohibició d'exportació de determinats productes. Aquestes sancions entraran en vigor el dia 18 de novembre.

El President, senyor Vasconcellos, una vegada acomplida la missió per a la qual s'havia convocat el ple, ha concedit la paraula al cap del Govern francès, senyor Laval, el qual diu que vol aprofitar aquesta oportunitat per a declarar que es fixa la data per a l'entrada en vigor de les sancions per a declarar que França ha acomplert lleialment les seves obligacions com a membre de la Societat de Nacions i que el seu Govern, en col·laboració amb altres Estats, executarà escrupolosament totes les decisions aprovades avui.

LAVAL DIU QUE FRANÇA TÉ L'OBLIGACIÓ DE CERCAR UNA SOLUCIÓ PACÍFICA

El senyor Laval continua dient: «Però nosaltres tenim un altre deure que complir: cercar una solució pacífica al present conflicte amb tota la rapidesa possible. El Govern francès està d'acord amb el de Londres, en què es precisa la col·laboració per a aquesta labor. Aquesta obligació és particularment imperativa per a França, a causa del fet d'haver signat un Tractat d'amistat amb Itàlia, de data 7 de gener d'últim. En conseqüència, França continuarà amb especial interès les seves gestions per a cercar possibilitats que puguin servir de base de negociació. Aquesta és la raó per la qual hem pres la iniciativa d'haver començat les discussions fa algun temps; però sense tenir la intenció que les conclusions finals puguin ésser enllestides fora de la Societat de Nacions. Solament dintre del marc de la Societat de Nacions es pot trobar alguna esperança d'èxit».

El senyor Laval acaba expressant el seu ferm convenciment que la Societat de Nacions complirà la seva missió, la qual qualifica com de supremament noblesa, com és el manteniment de la pau.

HOARE AFIRMA QUE TOTES LES GESTIONS EN AQUEST SENTIT HAN FRACASSAT

A continuació ha pujat a la tribuna el ministre anglès de Negocis Estrangers, sir Samuel Hoare, el qual pronuncia el seu discurs sense retòrica i en un to completament desapassionat.

Sir Hoare diu que tots els esforços realitzats per a trobar unes bases de discussió amb Itàlia han resultat infructuosos. A continuació manifesta l'enorme sentiment amb què s'han vist obligats a l'aplicació de sancions; però que si volen mantenir els principis de la Societat de Nacions, no hi ha altre camí viable, i expressa la seva creença que les sancions contribuiran a minvar la durada de les hostilitats a l'Àfrica.

Després diu que, a pesar de tot, continuaran les negociacions per a trobar una solució honorable per a tots els litigants. «Per una part, com a membres lleials de la Societat de Nacions hem de complir el deure que ens imposa el Covenant, i, per altra part, tenim l'obligació d'arribar a un acord honorable».

Es sabut que es celebren negociacions entre Roma, París i Londres per a cercar possibilitats de solució. No hi ha res sinistre ni misteriós en aquestes negociacions. Són solament exploracions del camí de la pau. Això és

el que hem vingut fent i sobre el que continuarem els nostres esforços; però fins ara, les negociacions no han estat altra cosa que canvis d'impressions. Declaro que no hi ha res més lluny dels nostres pensaments que el d'arribar a una solució que no sigui acceptable per a la Societat de Nacions i a l'Àfrica».

Sir Hoare acaba el seu discurs dient que la solució haurà de trobar-se dintre del marc de la Societat de Nacions i en un esperit de justícia imparcial.

LA U. R. S. S. PER L'APLICACIÓ INTEGRAL DEL PACTE

El delegat dels Soviets, senyor Potemkin, diu:

«Si la Societat de Nacions aplica plenament el Pacte, pot resistir tots els intents que s'efectuïn per a violar la pau del món».

El senyor Vasconcellos, President del Comitè, pronuncia unes paraules, i diu que creu interpretar el sentir de tots els reunits aprovant la suggerència dels delegats de Bèlgica, Espanya i Rumania. A continuació s'aixeca la sessió.

ITALIA AMENÇA AMB EL TRENCAMENT DEL TRACTAT DE LOCARNO

Ginebra, 2. — Als cercles ginebrins ahir es parlà d'unes amenaces d'Itàlia. Avui s'ha sabut que aquestes consisteixen, probablement, en la denúncia del Tractat de Locarno.

Ara s'explica la presència a Ginebra del cap del Govern belga, Van Zeeland, el qual havia arribat a Brussel·les per tal de preparar, per si arriba el cas, un nou sistema de garanties.

PREPAREN ELS ITALIANS LA SEVA RETIRADA DE LA SOCIETAT DE NACIONS?

Ginebra, 2. — Els periodistes han advertit un gran moviment en els departaments que ocupa la delegació italiana en un hotel de Ginebra. Als passadissos s'amuntegaren nombrosos paquets i caixes, els quals després sortiren cap a l'estació per a ésser embarcats en el tren de Roma.

ESPAÑA I ALTRES PAÏSOS DEMANEN A FRANÇA I ANGLATERRA QUE CONTINUIN LES GESTIONS

A continuació parlà el delegat de Bèlgica senyor Van Zeeland, el d'Espanya, senyor Madariaga, i el de Rumania, senyor Titulesco, els quals es manifesten a favor que es demani a França i Anglaterra que continuïn les gestions en nom de la Societat de Nacions per al restabliment de la pau.

(Passa a la pàg. 6.)

La tomba de Francesc Macià visitada per la família del cabdill i pel poble

La distingida senyora vídua de Francesc Macià visità ahir la tomba del seu marit, President de la Generalitat restaurada. Anava acompanyada dels seus nets i de la seva filla, la senyora Peyri. Disposaren a la tomba una gran corona i la visita s'allargà uns moments. Entre la gent que en aquells moments hi havia a la plaça de la Fe, va regnar el major silenci i respecte, durant la visita. Aquest silenci, per la seva espontaneïtat i senzillesa, constituïa un acte ple d'emoció.

Durant tot el dia, però principalment a la tarda, la destilada fou molt important. Es calcula entre cinc i sis mil persones, que visitaren la tomba. Les flors de la tomba que mai no arriben a emmullar-se, per tal com són renovades constantment per les noves visites, ahir encara eren fresquíssimes per haver estat col·locades el dia abans. Calgué, però, retirar-ne algunes per a fer una mica de lloc per les noves ofertes. A la tarda, l'aspecte de la tomba coberta totalment de flors era impressionant.

Els Centres d'esquerra reoberts últimament trameten nòrdides representacions a la tomba. Diverses personalitats del nostre món barceloní hi feren també acte de presència. Com de costum, ens abstenim de voler donar noms per les dificultats ja conegudes.

El Cementiri, a més de les visites particulars a la tomba de Macià, es veié, també ahir, molt concorregut.

La comèdia del plebiscit monàrquic, a Grècia

Se celebra avui, organitzat per Condylis

La coacció més vergonyosa presideix els comicis grecs

Atenes, 2. — Als cercles polítics regna gran inquietud davant el dubte existent referent les personalitats que designarà el rei Jordi per a constituir el seu Govern, quan nagi tornat a Grècia.

Se sap que el senyor Tsaldaris espera ascendir novament a cap de Govern, per ésser el seu partit (el popular), el més nombros de l'Assemblea Nacional.

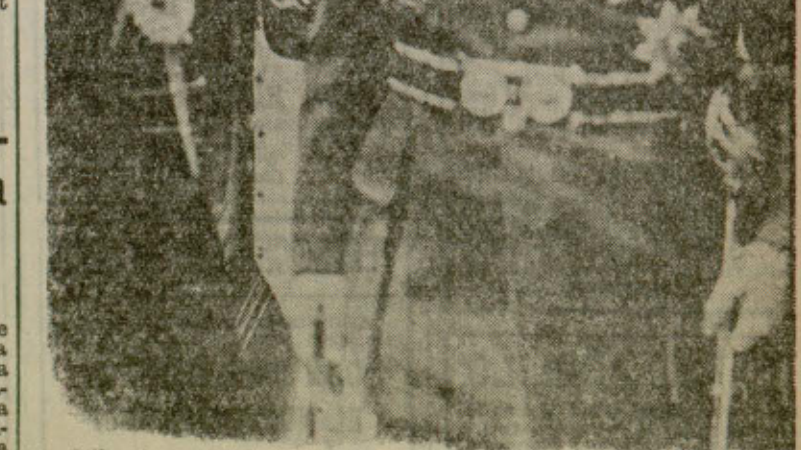
Pel contrari, el regent general senyor Condylis i els membres del seu actual Gabinet no s'abstenen a afirmar que posseeixen la voluntat del

litat d'unir les diferents fraccions realistes ha fet que aquest projecte fracassés per complet.

NO HI HAURA OPOSICIÓ DIU EL MINISTRE TEOTOKIS

Atenes, 2. — Un periodista alemany ha celebrat una entrevista amb el ministre grec d'Afers Estrangers senyor Teotokis, el qual li ha fet interessants declaracions en relació amb el plebiscit que tindrà lloc demà, diumenge.

El senyor Teotokis ha començat

Condylis, el general dictador de Grècia i organitzador del plebiscit

(Foto Sánchez Català)

poble i que, lògicament, han de continuar al poder després de la tornada del sobirà. Ahir mateix, el general Condylis declarà: «cal que després de la tornada del rei restem nosaltres al poder fins que haguem reconstruït l'Estat».

Hom creu saber que en el cas que l'Assemblea Nacional li fos hostil, el general Condylis la dissoldria a l'acte, immediatament després de celebrar el plebiscit i convocaria a eleccions per a dintre de 30 o 40 dies.

Condylis ha manifestat a aquest respecte que no cal preveure cap acord polític d'importància fins després del retorn del rei Jordi, per considerar que obrar d'altra manera constituïria una falta de respecte.

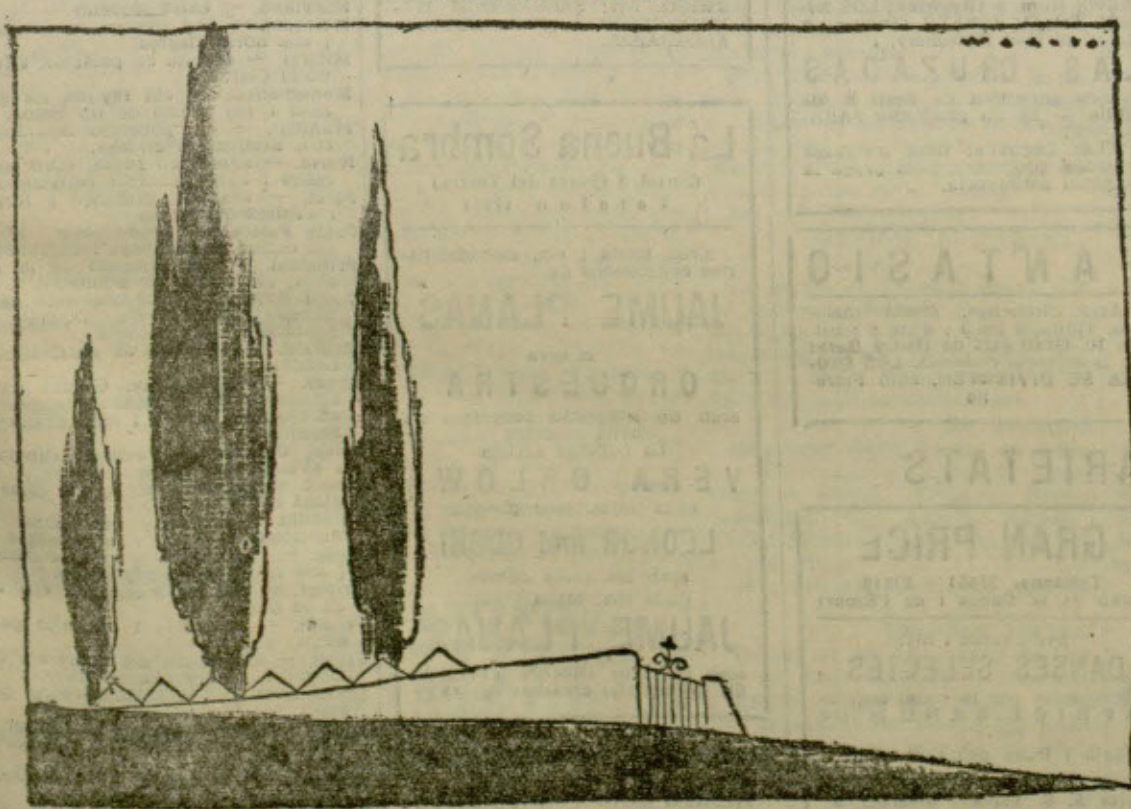
Se sap també que el ministre d'Afers Estrangers senyor Maximos es guardava la idea d'iniciar negociacions per a la constitució d'un Govern de coalició, però la impossibili-

dient que demà demostrarà el poble el seu unànime desig que sigui restaurada novament la monarquia sota el cetro del rei Jordi. Es pronostica també que el plebiscit donarà una votació tan enorme a favor del rei, que a penes hi haurà vots contraris.

El plebiscit acabarà a la posta del sol i els resultats totals no seran publicats fins dilluns. No es segur que en aquest dia es pugui conèixer el resultat definitiu perquè s'hauran de rebre les dades de les innombrables illes en les quals resideix una sisena part de la població de Grècia.

Els votants que participin en el plebiscit hauran d'escollir entre dues targetes de votació. Un del color verd (blau), amb la corona monàrquica, que serà emès a favor de la restauració de la Monarquia, i l'altre en color roig, amb l'Àve Fenix, emblema de la República Hel·lena, ja abolida.

SILUETES DEL DIA

El nou estatge del Partit Radical

(Fer Nello)

la humanitat

HUNDERS UNIVERSITAT 25
dedicació i Administració
Tel. 22195

PREUS DE SUBSCRIPCIO
Barcelona i altres ciutats 1.50 ptes
Fora un trimestre 10.50
Amèrica Llatina i Portugal 12.50
Altres països un trimestre 27.50

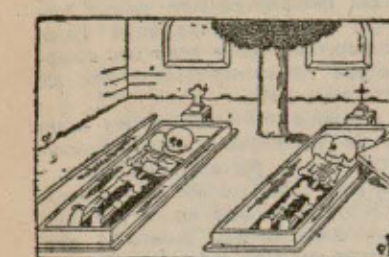
PREUS DE SUBSCRIPCIO
Barcelona i altres ciutats 1.50 ptes
Fora un trimestre 10.50
Amèrica Llatina i Portugal 12.50
Altres països un trimestre 27.50

«BEQUERIANA
Hojas del árbol caídas...»
(De «La Nación»)

«TACTICA CONOCIDA»
— Veuu estada com en quantos
governen las izquierdas lo primero
que harán las derechas es pedir que
levanten la censura.
(De «Heraldo de Madrid»)

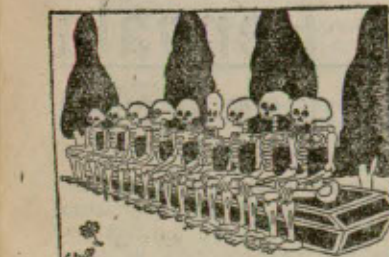
«LOS INFIELES DIFUNTOS»
Los muertos. — ¿Quien es el grupo
que se atreve a levantarnos?
(De «El Liberal»)

«ESTAMPA DE DIFUNTOS»
— Al que tanto amo...
(De «Política»)

«EL CALENDARIO»
— ¿No les parece que este año es
mayor de actualidad que los otros?
(De «El Diluvio»)

«DIFUNTOS»
(De «La Libertad»)

«TENORIO POLITICO»
Don Juan. — ¿Muerto yo?
El conde de Barcelona. — El «estraperlo»
te mató a la puerta de tu casa.
(De «El Sol»)

ALIMENTOS LIEITJCS I DE REGIM
Casa Sorribas

ESTOMAC I INTESINS
DIABETIS ALBUMINURIA
INFANCIA ETC
CARRER LLURIA, 62
(entre Consell de Cent i Aragó)
SARAGOSSA 222
MANO. 72 (davant del Mercat)

LA PREMSA

EL TREBALL

Tornem-hi que no ha estat res

Hi ha una mena de gent que sempre sembla en tot el que fa, que tingui el poder de retornar al passat. Ilegiu aquests paragrafs d'un article que Díaz Fernández publica a El Diluvio:

«La moral de esta triste historia de talaes—si es que estas historias pueden tenerla—es que la República había quebrado la línea de la inmutabilidad monárquica, desde el Gobierno provisional al Gobierno Aznárez, y que esta línea vuelve a anudarse durante la gestión de las derechas, a lo largo de una situación que quiso representar el interés de España. Les hemos acusado de espíritu monárquico, de prácticas «viejo régimen», de política aprendida en la picaresca antigua, y los hechos han venido a darnos la razón. Aun tendremos mayores pruebas.»

Poques setmanes de vida

Josep Pla, des de Madrid —es de suposar que des de l'alt del «Pala» escriu a La Veu de Catalunya aquesta nota encoratjadora (?) de l'actual govern:

«Aiem de dir nòmes que si no sapem en aquestes poques setmanes que queden de vida a les Corts actives per fer una llei electoral de tipus mitjà i equilibrat, es cometa una insensatesa i es trobaran en els efectes desastrosos d'aquesta deixadesa general.»

Arreconant Lerroux

Solidaritat Obrera, comenta:

«En el número de «La Vanguardia» de ayer, se inserta un artículo de «Gazeta», director de aquel periódico.

«Gazeta» tiene una preocupación obsesante: la de dar consejos a las derechas y a las izquierdas para que gobiernen con paz, tranquilidad y buenos alimentos.

Dice que el radicalismo era un estorbo para la concordia entre derechas e izquierdas porque se interpone entre ellas.

Véase lo que son las cosas: «La Vanguardia», periódico de orientación templada, prefiere Aznárez a Lerroux.

Las cosas están perfectamente claras para todo el mundo, incluso para Lerroux, jefe de un partido fantasma desde que gobierna.»

Naturalment!

El responsable a Madrid de La Publicitat, diu:

«La tristor del dia no ha estat obstacle perquè la policia brindés alguna cosa divertida. Al migdia el senyor Lerroux va dinar al Ritz acompanyat del conseller d'Economia de la Generalitat, senyor Sedó, i d'alguns altres radicals catalans que es troben actualment a Madrid. Sembla que en el transcurs del dinar es va parlar lliurement de la situació que la denúncia del senyor Strauss ha creat al senyor Pich i Pon. El senyor Sedó, una vegada acabat el dinar, va manifestar a un periodista que el senyor Lerroux havia dit que la «efetura» del partit radical de Catalunya ha de seguir ostentant-la el senyor Pich i Pon, el qual no trigaria a tenir ocasió de demostrar la manca de fonament de les imputacions que en relació amb l'assumpte de l'«Estraperlo» li han estat fetes. El senyor Lerroux es veu que dona garanties de la innocència del senyor Pich; en el darer dels casos, ambdós creuran tal vegada que la policia i l'administració són una mena de grans «Estraperlos» en el qual alguna vegada cal perdre-hi.»

Ho trobem molt bé. El senyor Pich serà un digne representant del partit radical.

Com més triguin millor

I ens diu l'editorialista de Política:

«Lo cierto es que las elecciones constituyen un anhelo unánime, excepto para los fracasados del Poder. Hasta Romanones considera solución conservadora la apelación al sufragio. Esto acusa el estado de espíritu de las llamadas clases de orden, que ven con espanto como las derechas alimentan la rebeldía social con su política disparatada y su ausencia total de escrúpulos y de dotes de Gobierno. Cuando las clases conservadoras del país hacen balance de la obra realizada en dos años de política reaccionaria, ven que ningún problema ha sido arreglado para las masas populares, que han sufrido en su carne, en sus libertades, en su trabajo las consecuencias de una política de fango, sangre, lágrimas y euforia.

Todo lo que se tarde en disolver las Cortes es carga acumulada en el izquierdismo de las próximas. A nosotros no nos impacienta la espera, puesto que el desenlace lo tenemos desconocido. Pero el clamor de la mayoría de los españoles si debiera impresionar a los responsables de esta Cámara sobreviviente a su propio fracaso y amenaza con erigirse en el único juez de sus culpas.»

TOS-BRONQUITIS
XAROPAMEL
ENFERMETATS DEL PIT

L'únic camí

La Libertad aconsella:

«La situación, pues, se agrava cada día. El Gobierno actual, con reductas y agrarios, continúa siendo una amenaza al crédito del país y a los intereses del pueblo republicano español. Si el señor presidente del Consejo de ministros quiere demostrar su amor a España y al régimen, presente cuanto antes la dimisión de su cargo para facilitar así la disolución de estas Cortes, de tan tistes destinos.»

Valdría la pena que el consell fos escoltat.

El bloc s'està desfent

Heus aci com ho demostra El Liberal:

«Para sumar 163 votos tuvo que computar todo lo computable. De los 277 que tomaron parte en la votación para acordar la inculpatibilidad de Salazar Alonso, sólo 163 hubo para la confianza ministerial. De un día a otro, un bajonazo de 114.

Ayer no pasaron de una docena los diputados que ocuparon sus escaños. ¿Están o no extinguidas estas Cortes?

Y del bloque, ni hablar, porque la actitud de los radicales no está definida, ni mucho menos.

Y en la votación de confianza:

Y los de la Ceda son...	115
Y los agrarios...	35
Y los regionalistas...	35
Y los radicales...	70
TOTAL	255

faltaron en la lista 92... Una mayoría nominal de 255 votos, que sólo suma 163 en la votación de confianza, en una votación de confianza tan importante como la celebrada el miércoles, no autoriza a nadie para decir que tiene en el Parlamento el número de los precisos para gobernar.

Votaciones tan exigidas lo único que acreditan es lo que por notorio no necesitaba demostración: que el bloque, después de la última crisis, está aún más extinguido que en las anteriores...»

Unes Corts que no existeixen

Ho diu Heraldo de Madrid i bé ho hem de creure.

«Virtualmente estas Cortes ya no existen, y no existen sobre todo, repetimos, porque ellas mismas consideran que, amañadas los rebeldes del 32, percibiendo sueldos los curules, destruidas las organizaciones sindicales y de justicia social, desahuciados los arrendatarios de fincas rústicas, detenida la Reforma agraria y la instrucción pública, etc., etc.; realizado todo eso, ya no les queda nada que hacer.»

L'ORDRE PUBLIC

*** SON O NO SON PERMES LES AGENCIES PARTICULARS DE COL·LOCACIONS?**

Ahir al matí es presentaren a la Prefectura de Policia diverses persones que havien anat a una agència de col·locacions del carrer de Pelai, i en entendre la sol·licitud els obligaren a dipositar tots els documents. Això els féu sospitar i denunciaren el cas al cap superior.

El propietari de l'esmentada agència fou cridat a la Prefectura, i es comprovà que els documents no eren retinguts amb cap finalitat delictiva, per la qual cosa fou posat en llibertat.

Fins aci molt bé. Però nosaltres preguntem: Quin cas fan les autoritats d'una disposició del Govern que prohibeix les agències particulars de col·locacions?

UNA DETENCIO QUE ALCAREIX UN ALTRE AFER

La policia detingué un individu, fixat com a timador des de l'any 1909, que es diu Josep Gaspar Rosell.

Quan va ésser detingut, manifestà que la policia que tenia la seva ordre de detenció s'havia compromès a deixar-lo tranquil mitjançant el lliurament de 200 pessetes, que li feu el seu advocat.

Segons les nostres notícies, la policia ha pogut escatir que l'individu que cobrà les 200 pessetes no era tal policia, sinó un timador que es fa passar per advocat i policia i es dedica a aquesta mena d'afers.

Se'l cerca activament.

«ACCION CIUDADANA», ENCARA

La policia detingué, a causa d'una denuncia, Manuel Ruiz García, que tenia una pistola sense el corresponent permís. La detenció quedà, però, sense efecte perquè el tal Ruiz es d'«Accion Ciudadana».

DETENCIONS

Han estat detinguts per la brigada d'investigació criminal Josep González Carlin, Francesc Jimeno Rodríguez, Pere Ramon Alonso i Trifon Florencia de la Paz, tots ells de mal viure.

Se'ls aplicarà la llei de gaudis.

UN FALS POLICIA
Denunciat per Luis Civit de Cartes va ésser detingut Bonaventura Cardona, acusat que tentés passar per policia, li feu lliurar 200 pessetes, amenaçant-lo que de no fer-ho el detindria.

Ha ingressat als calabossos del Palau de Justicia.

Propòsits de S. E.

Llegim en El Debate:

«El Jefe del Estado, en el Consejo de ministros de ayer, mostró su esperanza de que el nuevo Gabinete dejase encauzada la reforma constitucional. Acortó con ello a señalar su verdadero rumbo: de aquí a poco más de un mes — cuarto aniversario de la Constitución — bastará una votación de mayoría ordinaria para acordar la revisión del texto constitucional. El Gobierno recién constituido debe prevenirse desde ahora para ese día, aunque luego, y a partir de él, haya de escoger el momento de la reforma atendida la conveniencia de la política nacional.»

L'única conducta

El Liberal de Bilbao publica un interessant article del qual reproduïm el següent:

«De estas dos premisas se deduce — si logisimo perfecto — la tercera de su actuación de abril de 1931 a octubre de 1934. Cataluña responde, cumplidamente, a sus antecedentes, actuando en la órbita republicana, reñida constituida de manera limpia, irreprochable, fiel al estado de libertad que, asegurando la de todos, aseguraba la propia y al que siempre encaminó sus pasos anhelando de restauración de la convivencia peninsular. Y el nombre que se levanta en Prats de Molit, el «viva» de los catalanes, Macià, en desesperada apelación romántica de libertad, frente a un estado español — el monárquico — negador de principios liberales, sacrificia su República catalana, recién proclamada en la plaza de San Jaime, incorporando su pensamiento y su fuerza al nuevo Estado español palpitante y promotor, el republicano.

La alarma que suscita en todo corazón republicano el rumbo que la política iba a tomar en la última de esas dos fechas, ¿era posible que no se sintiera en la autonomía, liberal y republicana tierra catalana? Compáys, sucesor de Macià en la Presidencia de la Generalitat, siente la congoja que por igual oprime a todos los pechos republicanos, agravada, más honda por la responsabilidad que le incumbía como Gobierno autónomo. Su sentido de la responsabilidad le dice que a la amenaza que torna, al peligro que vuelve a las libertades, tiernas todavía, que corren el riesgo de desaparecer, quizás fuese necesario responder sumándose a las notas de los jefes republicanos españoles con alg más que eso. En la conciencia de Compáys y sus consejeros debió levantarse imperioso, exigente, la doctrina, tan sabiamente sustentada más tarde por Jiménez de Asúa, de «la no exigibilidad de otra conducta». Por respeto a su historia y a su espíritu.

JOSE AGUILAR»

PAPERS PINIATS - Detail ARCS, 6

Després d'haver estudiat els aspectes legal i moral del conflicte plantejat pels governs radical-dretistes, cal tenir en compte els perjudicis que pot ocasionar als interessos generals del país l'augment de traspasos que es preuen aprofitant els transports per carretera, fins al punt de fer impossible la seva existència. Però es que hi ha hagut mai un govern que hagi pogut pensar seriosament que una asistència tributaria del transport per carretera augmentaria en gran escala el transport per ferrocarril? Un raonament fonamentat ens permetrà posar de relleu la manca de sentit d'una tal suposició.

Considerem, en primer lloc, que dintre 604.516 quilòmetres quadrats que té Espanya hi ha solament 16 mil quilòmetres de ferrocarril, i 40 mil quilòmetres de carretera. Aquestes dades per si soles demostren ja a bastament la completa impossibilitat que els 16.000 quilòmetres de ferrocarril assegurin per si sols l'intercanvi de productes entre els diferents pobles de la península. Hom ja sap que són en gran nombre els pobles que es trobaven incomunicats de la resta del món i que avui, gràcies a les carreteres, s'han posat en contacte amb el comerç, han pogut organitzar una sortida als seus productes i ha anat creixent la seva riquesa. Tot això per mitjà dels serveis de transports que s'han anat creant al darrera de la construcció de carreteres, amb la formació de companyies i institució de sindicats agrícoles, cooperatives rurals, o comunitats de camió simples particulars que han trobat així mitja de vida per a ells i llurs famílies, transportant a la vegada productes del camp que d'altra manera no s'haurien pogut posar en circulació.

D'altra banda hi ha serveis que de cap de les maneres no els pot arribar a fer el ferrocarril, almenys tal com estan fets actualment els traspasos. És que si s'arriba a impossibilitar el servei d'autotransports hi hauria manera de substituir amb el ferrocarril el servei de camions per al transport de peix desde la Costa Brava a Barcelona, posant, per exemple, posant aquest cas com un dels més palpables a Catalunya, però en podríem citar a centenars.

Al mercat de Burgos es vénen antíctics de la conca de Cervera. Guardo al preu de 75 pessetes; aquests carbons, transportats pel ferrocarril no podrien vendre's a menys de 120 pessetes, puix que mentre la distància per carretera entre Burgos i el lloc d'origen és de 120 quilòmetres, per via ferrada és de 250 quilòmetres. I citant casos així arribaríem a omplir el diari.

Fins ara hem esmentat casos on encara hi ha línies de ferrocarril, però i ¿on no hi ha altre mitjà de comunicació que la carretera? Recordem-nos que a Catalunya mateix tenim regions extenses i riques completament desproveïdes de vies ferrades. ¿Que fora de les altes comarques lleidataneses — Seu d'Urgell, Vall d'Aran, Alfarràs, Serós, Almatà — les terres gironines d'Olot a Banyoles i Figueras, i tantes altres que dintre mateix de les comarques de Tarragona i aduuc de Barcelona, si els impostos arribaven a fer prohibit el transport per carretera?

D'altra banda, creiem que la tasca primordial de tots els governants en els moments presents en que la vida es prou difícil per a tots, ha d'ésser el procurar no elevar el cost de la vida. L'aplicació de les tarifes que d'una manera completament il·legal vol imposar el decret del 29 d'agost passat als autotransportistes, tindria com a fatal conseqüència un encareïment del cost de la vida, principalment en el referent a productes

NOTES POLITIQUES

Un miting de la C. N. T. — «Solidaritat Obrera» diu en un solt que, per tal d'exposar davant la classe treballadora la situació perquè passa Espanya s'ha decidit celebrar un miting d'afirmació sindicalista a la plaça de Braus Monumental. Mes endavant, afegeix, es donaran més detalls.

Partit Republicà Democràtic Federal. — Rehem una nota d'aquest partit en la qual es diu que està restablert de la seva malaltia el senyor Francesc Corbella, el qual es reintegra a les seves tasques presidencials. També es diu que ha estat nomenat secretari polític el senyor L. Torres i Vidal.

UNA BONA IDEA QUE OFERIM A LA COMPANYIA DE TRAMVIES

Presenciaré, ahir, un fet en un tramvia que detallam d'una forma abreujada. Un passatger donà al cobrador una moneda d'una pesseta i per tal de pagar els 15 cèntims import del trajecte. El cobrador, amb molta tranquil·litat, li prengué la moneda i li lliurà el bitllet; al cap d'una estona, en reclamar el passatger el canvi li donà un altre paper; aquest era una mena de «vau» per a anar a cercar a les oficines que la Companyia els 85 cèntims que havia donat. El cobrador no tenia xavalla.

El passatger, indignat, no volia aquell paper i n'exhibí dos més afegint que no li era possible anar a recollir els diners; primer perquè les hores indicades — de 9 a 1 i de 3 a 7 — són les mateixes que ell té ocupades a l'oficina que treballa i segon que com que ell viu a Sant Andreu i treballa a Sant Martí, per anar a cobrar a les oficines dels Tramvies de la Ronda de Sant Antoni li costaria de tramvies el mateix que havia de cobrar.

Les raons expressades per l'al·ludit passatger són per a tenir-les en compte i encara més la solució que ell donà.

Aquests «vals» haurien d'ésser acceptats per tots els cobradors de tramvies en el seu import i ells els podrien lliurar en liquidar la seva recaptació diària. Això evitaria moltes molesties al públic que ja fa prou de pagar unes tarifes elevadíssimes sense protestar.

La Companyia té la paraula.

LA REFORMADURA
Gira i aranja vestits i abrics. Tallafor, 9, 1r., primera. Telèfon 25609

Sous mínims per als dependents de Banca i del Comerç al Brasil

El Sindicat brasiler dels dependents de banca, amb la cooperació de la Unió de Dependents de Comerç de Rio Janeiro, ha establert les bases que, segons opinió de les organitzacions sindicals sembla més apropiades per a la determinació dels sous mínims dels dependents de Banca en particular, i dels dependents de comerç en general. Aquesta iniciativa sindical determina principalment:

- 1) La creació per part del Poder Executiu Federal d'una Comissió paritaria encarregada de determinar el seu mínim, capaç de respondre, segons les condicions imperants a cada regió del país, a les necessitats normals dels dependents.
- 2) L'obligació per part dels patrons de facilitar totes les dades necessàries a la Comissió encarregada de determinar els seus mínims.
- 3) La fixació del seu mínim segons el número-index general dels preus, entenent-se que les variacions d'aquest índex originaran un ajust automàtic dels sous.
- 4) La determinació de les necessitats considerades com a constitutives de les necessitats normals que

L'OFFENSIVA CONTRA LA CARRETERA

Les dretes contra els auto-transportistes

ASPECTE D'INTERES GENERAL

Després d'haver estudiat els aspectes legal i moral del conflicte plantejat pels governs radical-dretistes, cal tenir en compte els perjudicis que pot ocasionar als interessos generals del país l'augment de traspasos que es preuen aprofitant els transports per carretera, fins al punt de fer impossible la seva existència. Però es que hi ha hagut mai un govern que hagi pogut pensar seriosament que una asistència tributaria del transport per carretera augmentaria en gran escala el transport per ferrocarril? Un raonament fonamentat ens permetrà posar de relleu la manca de sentit d'una tal suposició.

Considerem, en primer lloc, que dintre 604.516 quilòmetres quadrats que té Espanya hi ha solament 16 mil quilòmetres de ferrocarril, i 40 mil quilòmetres de carretera. Aquestes dades per si soles demostren ja a bastament la completa impossibilitat que els 16.000 quilòmetres de ferrocarril assegurin per si sols l'intercanvi de productes entre els diferents pobles de la península. Hom ja sap que són en gran nombre els pobles que es trobaven incomunicats de la resta del món i que avui, gràcies a les carreteres, s'han posat en contacte amb el comerç, han pogut organitzar una sortida als seus productes i ha anat creixent la seva riquesa. Tot això per mitjà dels serveis de transports que s'han anat creant al darrera de la construcció de carreteres, amb la formació de companyies i institució de sindicats agrícoles, cooperatives rurals, o comunitats de camió simples particulars que han trobat així mitja de vida per a ells i llurs famílies, transportant a la vegada productes del camp que d'altra manera no s'haurien pogut posar en circulació.

D'altra banda hi ha serveis que de cap de les maneres no els pot arribar a fer el ferrocarril, almenys tal com estan fets actualment els traspasos. És que si s'arriba a impossibilitar el servei d'autotransports hi hauria manera de substituir amb el ferrocarril el servei de camions per al transport de peix desde la Costa Brava a Barcelona, posant, per exemple, posant aquest cas com un dels més palpables a Catalunya, però en podríem citar a centenars.

Al mercat de Burgos es vénen antíctics de la conca de Cervera. Guardo al preu de 75 pessetes; aquests carbons, transportats pel ferrocarril no podrien vendre's a menys de 120 pessetes, puix que mentre la distància per carretera entre Burgos i el lloc d'origen és de 120 quilòmetres, per via ferrada és de 250 quilòmetres. I citant casos així arribaríem a omplir el diari.

Fins ara hem esmentat casos on encara hi ha línies de ferrocarril, però i ¿on no hi ha altre mitjà de comunicació que la carretera? Recordem-nos que a Catalunya mateix tenim regions extenses i riques completament desproveïdes de vies ferrades. ¿Que fora de les altes comarques lleidataneses — Seu d'Urgell, Vall d'Aran, Alfarràs, Serós, Almatà — les terres gironines d'Olot a Banyoles i Figueras, i tantes altres que dintre mateix de les comarques de Tarragona i aduuc de Barcelona, si els impostos arribaven a fer prohibit el transport per carretera?

D'altra banda, creiem que la tasca primordial de tots els governants en els moments presents en que la vida es prou difícil per a tots, ha d'ésser el procurar no elevar el cost de la vida. L'aplicació de les tarifes que d'una manera completament il·legal vol imposar el decret del 29 d'agost passat als autotransportistes, tindria com a fatal conseqüència un encareïment del cost de la vida, principalment en el referent a productes

NOTES POLITIQUES

Un miting de la C. N. T. — «Solidaritat Obrera» diu en un solt que, per tal d'exposar davant la classe treballadora la situació perquè passa Espanya s'ha decidit celebrar un miting d'afirmació sindicalista a la plaça de Braus Monumental. Mes endavant, afegeix, es donaran més detalls.

Partit Republicà Democràtic Federal. — Rehem una nota d'aquest partit en la qual es diu que està restablert de la seva malaltia el senyor Francesc Corbella, el qual es reintegra a les seves tasques presidencials. També es diu que ha estat nomenat secretari polític el senyor L. Torres i Vidal.

UNA BONA IDEA QUE OFERIM A LA COMPANYIA DE TRAMVIES

Presenciaré, ahir, un fet en un tramvia que detallam d'una forma abreujada. Un passatger donà al cobrador una moneda d'una pesseta i per tal de pagar els 15 cèntims import del trajecte. El cobrador, amb molta tranquil·litat, li prengué la moneda i li lliurà el bitllet; al cap d'una estona, en reclamar el passatger el canvi li donà un altre paper; aquest era una mena de «vau» per a anar a cercar a les oficines que la Companyia els 85 cèntims que havia donat. El cobrador no tenia xavalla.

El passatger, indignat, no volia aquell paper i n'exhibí dos més afegint que no li era possible anar a recollir els diners; primer perquè les hores indicades — de 9 a 1 i de 3 a 7 — són les mateixes que ell té ocupades a l'oficina que treballa i segon que com que ell viu a Sant Andreu i treballa a Sant Martí, per anar a cobrar a les oficines dels Tramvies de la Ronda de Sant Antoni li costaria de tramvies el mateix que havia de cobrar.

Les raons expressades per l'al·ludit passatger són per a tenir-les en compte i encara més la solució que ell donà.

Aquests «vals» haurien d'ésser acceptats per tots els cobradors de tramvies en el seu import i ells els podrien lliurar en liquidar la seva recaptació diària. Això evitaria moltes molesties al públic que ja fa prou de pagar unes tarifes elevadíssimes sense protestar.

La Companyia té la paraula.

LA REFORMADURA
Gira i aranja vestits i abrics. Tallafor, 9, 1r., primera. Telèfon 25609

Les dretes de Suècia redueixen els crèdits per a atur forçós

El projecte de llei relatiu a la concessió de crèdits per a obres públiques, destinades a remeiar l'atur forçós, que s'havia presentat el mes d'abril passat, ha estat per fi aprovat pel Parlament suec amb algunes modificacions de detall proposades per la Comissió permanent.

En els debats, els membres del partit conservador varen defensar la tesi que si per a combatre l'atur s'empenen obres públiques per anticipar el crèdit proposat per a les obres públiques empreses per anticipar, és a dir, pels treballs que normalment no s'executarien fins a una data posterior, es reduïssin de quatre milions i mig de coronas que proposava la Comissió a 3.500.000 coronas. És a dir, un milió de menys per als obrers en atur forçós.

Les dretes d'Espanya no fan d'altra manera. Voten crèdits amb complicitat i després no fan els lliuraments. Les dretes de Catalunya encara no arriben a tant; es limiten a fer visites d'estudi per a convertir camins veïnals en carreteres.

Pot semblar a primera vista que l'actitud dels governs del segon bienni ha anat dirigida contra l'autotransport en benefici de les grans companyies ferroviàries. Pel que deixem dit, ens sembla prou demostrat que aquesta actitud — volent creure fruit de la ignorància o de la inconsciència — no ataca solament els interessos dels transportistes, sinó l'interès general de tot el poble. A canvi d'això, en sortiria també perjudicada la caixa de l'Estat, perquè en reduir-se el servei de transport per carretera quedaria automàticament reduïda la recaptació dels impostos. ¿A qui poden aprofitar doncs, unes tals disposicions?

Les conclusions que es varen prendre a l'assemblea d'autotransportistes del diumenge passat a Saragossa, i que ja hem comentat en dies anteriors, donaven un ample vot de confiança al comite nacional, perquè si el govern pretenia aplicar a partir de l'1 del vinent desembre, el decret del 29 d'agost, prenguessin les determinacions que creguessin convenientes, les quals foren secundades pels autotransportistes de tot Espanya. Si el govern persisteix en la seva actitud, això pot arribar a portar un conflicte d'una gravetat extrema, que els nostres lectors sapiguem a què s'han d'atendre i comprenguin que l'actitud dels autotransportistes no és solament per a defensar llurs interessos, sinó que, a la vegada, salvem l'interès general de tot el poble, ja prou castigat pels desercats governamentals del segon bienni.

LA CULTURA

LA CAMPANYA PRO UNIVERSITAT AUTONOMA Els estudiants als diputats catalans

A conseqüència de la campanya iniciada per tal d'assolir la normalització de la Universitat Autònoma de Barcelona, la F. N. E. C. ha adreçat el següent comunicat als parlamentaris catalans:

«Distingit senyor:

Reunida en data del 29 d'octubre del 1935 la Cambra de la F. N. E. C. (Federació de les Associacions Professionals que comprenen tots els estudiants universitaris), acordà adreçar-se als parlamentaris catalans, després de constatar que res no s'ha aconseguit fins ara, a desgrat d'haver començat el curs acadèmic, per a solucionar l'estat transitori de la nostra Universitat, i a aquest objecte exposa el que segueix:

La Universitat Autònoma de Barcelona té una forma de govern reconeguda per la Constitució i l'Estatut de Catalunya, que li és pròpia. A causa d'uns fets polítics dolorosos caigué, ja fa un any, la Universitat en un règim transitori que la deixà en una situació d'abandonament permanent.

Desenvoluparà el tema «L'arma química i la producció de colorants».

Ràdio i Electrològia de Catalunya. La Societat de Radiologia i Electrològia de Catalunya celebrarà sessió científica el proper dia 8 de novembre a dos quarts de vuit de la tarda, al Saló de l'Acadèmia, Via Laietana 31, primer (Casal del Metge), en la qual el doctor J. M. Vilasaca i Sabater, presentarà la següent comunicació: «Col·lectografia oral pel mètode de Sanstén».

«Lluita per la vida d'Ateneu». — El propiènt dimarts tindrà lloc una conferència a l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, a càrrec del seu president, David Bover, el qual dissertarà sobre la «Lluita per la vida d'Ateneu».

Geografia Econòmica a la Protectora. — A les quatre de la tarda d'ahir començà el «Curs de Geografia Econòmica», corresponent als Estudis Universitaris Catalans, que professa el senyor Pau Vila.

Les classes es donaran a la Facultat de Filosofia i Lletres, aula número nou.

Estètica i Preceptiva. — El vinent dimarts a un quart de vuit de la tarda, s'inaugurarà el curs d'Estètica i Preceptiva que serà explicat a la Societat de Cultura Literària (Duran i Bas, 8 principal). La primera llecció comprendrà els següents temes: 1) Objecte de l'Estètica; mètodes: metafísic, psicològic, etc.; 2) L'art; e) joc i l'art; f) procés estètic; la «einfühlung», la contemplació, la creació artística, etc.

ELS ESPORTS.

FUTBOL

El Campionat de Catalunya

En la darrera jornada, destaca el partit que juguen a Les Corts el Barcelona i l'Espanyol

PRIMERA CATEGORIA A
Barcelona-Espanyol, Escartín.
Júpiter-Badajona, Ostale.
Girona-Sabadell, Vilalta.

PRIMERA CATEGORIA B

Santa-Terrassa, Cardiel.
Horta-Granollers, Pujol.
Europa-Sant Andreu, Fernández.
Calella-Martorell, Alvarez.

SEGONA CATEGORIA PREFERENT

Primer grup:
Manresa-Mollet, Andreu.
Sant Cugat-Vic, Coll.
Tarragona-Lluc, Toni Juan.

Segon grup:
Reus-Gimnastic, Rovira.
Sant Joan-Gracia, Espelta.
Amper-Poble Nou, Casals.

L'equip probable per a la jornada d'avui

Barcelona: Iborra, Zabalza, Arana, Bordin, Benítez, Balmunya, Vantolrà, Raic, Escala, Fernández i Pages.
Espanyol: Martorell, Pardo, Pérez, Espada, Solé, Lluç, Prat, Edelmir, Green, Manólin i Bosc.
Girona: Francés, Farró, Torredor, Campa, Castiella, Trias, Lluç, Bestit, Trullas, Ramon i Farré.
Sabadell: Florença, Morra, Blanc, Gracia, Font, Mora, Sospedra, Calvet, Gual, Barceló i Ferrer.
Júpiter: Solà, Daniel, Ibañez, Font, Solé, Mena, Diego, Perpinyà, Garcia, Galvany i Tarradellas.
Badajona: Navés, Borrás, Lladó, Cristia, Camacho, Schild, Betancourt, Cambra, Fargas, Serra i Torres.

Els Campionats Super-regionals La jornada d'avui

Bascònia-Navarra
Ossuna-Atletic.
Irún-Arenas.
Baracaldo-Donostia.
Castella-Cantabria-Aragó
Madrid-Atletic.
Racing-Valladolid.
Sargosco-Nacional.
Galícia-Astúries
Oviedo-D. Corunya.
U. S. de Vigo-Celta.
Aviles-Sporting.
València-Múrc
Valencia-Hércules.
Gimnástica-Llevant.
Eix-Múrcia.
Andalusia
Betis-Sevilla.
R. Granada-Xerez.
Malacitano-Mirandilla.

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA El gran partit Barcelona-Espanyol d'aquesta tarda

El partit d'aquesta tarda, al camp de les Corts, entre el Barcelona i l'Espanyol, mereixen ésser comparat, quant a interès i expectació amb els més tradicionals encontres precedents entre aquestes dos històries adversàries.

Lluitarà el Barcelona aquesta tarda amb l'afany d'aconseguir el que fa 20 anys ben bé cap club no ha pogut obtenir en el campionat de Catalunya: ésser campió de Catalunya sense haver perdut ni empatat cap encontre. Ho aconseguirà? A la darrera jornada, l'interès de l'encontre, l'Espanyol farà tots els possibles perquè això no succeeixi. I aquest contrast d'interessos farà amb molta seguretat que l'afició catalana sigui testimoni d'un dels partits més formidables i memorables per tant.

Per tal de no dificultar l'afició del públic al camp de les Corts, les portes d'aquest s'obriran una hora i mitja abans de la fixada per a començar el partit, que està assenyalat per a les 3.30.

Els honors als campions

Una vegada acabat el partit de Les Corts, la Federació Catalana de Futbol, farà lliurament de la Copa del Campionat de Catalunya al capità del Barcelona.

MOBLES DE LUXE
MOBLES SENZILLS
CALÇATS
MAQUINES DE COSIR
RADIOS

MITGES I MITJONS a preus de ganga

Compra-venda i canvi de tota mena d'articles
Subhastes variades tots els dies a les 4 tarda

Sempre al

HOTEL DE VENDES

PELAI, 8

ATLETISME

AVUI A L'ESTADI

La primera jornada del I Concurs Oficial de l'Atleta Complet

Avui, a les nou del matí, començarà la primera jornada del I Concurs Oficial de l'Atleta Complet, celebrant-se les proves d'atletisme de que consta aquest concurs.

Unides les diferents llistes, s'han obtingut una inscripció total de 166 participants, xifra que, si bé demostra l'entusiasme que ha produït aquest concurs, promou un seriós conflicte per a la bona organització de la jornada de demà, ja que, en cap moment, ni els més optimistes esperaven una inscripció tan nombrosa.

La xifra dels 166 participants ha causat gran sorpresa, i es calcula que, per propers edicions, caldrà organitzar aquest concurs, partint de la base mínima dels 200 participants.

Si es té compte aquest nombre tan creixent d'homes que demana actuar a l'estadi, és necessari que tots s'imposin el màxim de disciplina i que prestin atenció i acudeixin tot seguit en ésser citats per a realitzar les proves, ja que, únicament amb la decidida col·laboració dels mateixos participants, serà possible dur a terme aquesta jornada.

BOXA

EL CAMPIONAT MUNDIAL DELS «MIG PESATS»

John Henri Lewis, en vèncer Bob Olin, és el nou campió

Sant Lluis (Missouri), 2. — S'ha disputat el combat per al campionat del món del pes mig pesat entre el possessor del títol, Bob Olin i el seu rival, John Henri Lewis.

Després dels 15 rounds reglamentaris, es va proclamar vencedor i, per tant, nou campió del món, Lewis, el qual guanyava netament 11 represes, mentre que Bob Olin només guanyava la primera, segona, sisena i quinzena.

Part del públic discrepa dels judges i demanaven que es fallés vencedor Olin o, quan menys, matx nul.

Seguiment, s'impressionaren pels episodis del quart round en el qual Lewis tocat amb precisió a la barra, gairebé no sabia on era, sense que Bob Olin sabés rematar-lo.

Malgrat tot, la decisió dels tres judges fou unànime.

El gran combat del Madison Square Garden

PRIMO CARNERA VA VÈN-GER WALTER NEUSEL PER K. O. TECNIC

Primo Carnera ha guanyat un combat contra un home qualificat i per k. o. tecnic. Ja feia temps que Carnera no podia anotar en el seu record un triomf de qualitat. Neusel li ha ofert aquesta ocasió tan desitjada i necessària per a veure si li és possible refer la carrera i el prestigi perdut.

L'ex-esperança alemanya, Walter Neusel, ha quedat diluïda entre els punys del gegant italià. Segons les referències fotogràfiques, la superioritat de Carnera ha estat decisiva; Neusel no va existir. Ja fa temps que Neusel ha deixat d'existir, però ara es tractava de cercar un home de nom per tal de fer pujar novament Carnera; i bé, Carnera ha guanyat, però estem convençuts que el seu paper no pujarà ni un enter. Ni Carnera ni Neusel no poden interessar-nos en aquest moment, ja que una gran reacció entre els pesos forts.

Per altra banda, tot el que de primer moment va constituir la base de la propaganda i popularitat de Carnera — la seva corpulència —, ha estat el que, al llarg de les seves actuacions, l'ha fet més impopular.

Així i la campanya de desprestigi portada a cap pel seu ex-manager Leon Hue.

Ja veieu el que són les coses. Un combat que tres anys enrera hauria tingut un interès transcendental. Neusel desapareix. Ni Carnera, ni Neusel no interessen.

L. M.

EL COMBAT

Nova York, 2. — Ahir nit, al Madison Square, d'aquesta ciutat, va celebrar-se el combat de boxa entre l'ex-campió del món Primo Carnera i el pes pesat alemany Walter Neusel.

Carnera va pujar al ring amb excel·lents condicions físiques i va demostrar possessió total de la força del seu «punch»-colchon — cap potent, però no sec. Els tres primers rounds transcorregueren amb clar domini de Carnera i en el quart va augmentar considerablement l'avantatge de tal manera que l'àrbitre hagué de suspendre el matx i declarar vencedor a Primo Carnera per k. o. tecnic.

El combat era a 10 rounds.

A la Gran Sala de Festes suggestives desfilades de «deshabillés» per gentils maniquins vivents, presentats per acreditades cases barcelonines

BEIS-BOL

El Campionat de Catalunya de Segona Categoria

Correspondents a la tercera data del campionat de Catalunya, de segona categoria de la Lliga Oficial, es jugaran, aquest matí, els següents partits:

Canadenc B. H. C. — F. A. E. E. T., camp de Píscines i Esports, a les nou del matí; arribat, senyor Pérez.

City Bank Club — Club Mexic, camp de Píscines i Esports, a les nou del matí; arribat, senyor Abizanda.

LLEBRERS

Al Canòdrom Parc CURSES PER A AVUI, DIA 3 DE NOVEMBRE DE 1935 A DOS QUARTS D'ONZE DEL MATI

1.ª cursa, 5.ª categoria, 300 metres: Centella, Peleto, Morena, Gitan, Zará il, Young Boy.

2.ª cursa, 5.ª categoria, 300 metres: Bojo, Aguilá, Rujana, Arisca, Chulapa, Careta, Chance.

3.ª cursa, 5.ª categoria, 300 metres: Logronesa, Berlina, Specialist, Chiquilla, Aimanansa, Caudillo.

4.ª cursa, 4.ª categoria, 300 metres: Margarita, Kiven, Loftus, Blue Boy, St. Kocco, Iris.

5.ª cursa, 3.ª categoria, 300 metres: Dun Quinlin, Policeman, Ratpate, Jumping, Jennel, Tobogán, Road Cop.

6.ª cursa, 3.ª categoria, 300 metres: Pinyol, Mano a Mano, Brook, Ben Hur, Grill d'Or, Capitan Tormenta.

7.ª cursa, 4.ª categoria, 300 metres: Tango, Cabezo, Culpido, Colibri, Freya, Bandera V.

8.ª cursa, 4.ª categoria, 300 metres: Sir Nigel, Tony il, Ocell Blau, Kola, Coralina, Ocean Duble.

9.ª cursa, 3.ª categoria, 500 metres: Sandy Gay, Primerio il, Donny Bill, Trade Gal, Auto, Mr. Robin.

A LES QUATRE DE LA TARDA

1.ª cursa, 5.ª categoria, 500 metres: Marolin, Andurina, Seguro, Shanag Express, Entenza, Swift, Bolido.

2.ª cursa, 5.ª categoria, 300 metres: Ut, Galinda, Cinc-Cinc, Bogota, Ole Loca.

3.ª cursa, 4.ª categoria, 300 metres: Alady, Balarina, Tintorer, Victòria, Justed Link, Bullanguero.

4.ª cursa, 3.ª categoria, 300 metres: Espiadinos, Tragedias, Mick the Fluke, Inca, Coquin, Garrivary Boy.

5.ª cursa, 3.ª categoria, 300 metres: Hail Worry Boy, Tigre, Lismalave, Mayvane Boy, Westos Aires, Gamba.

6.ª cursa, 3.ª categoria, 300 metres: Puck, Cockles, Gran Plus Ultra, Blue Fashion, Gran Sprint, Seft Hat.

7.ª cursa, 4.ª categoria, 500 metres: Payaso, D'Or, Miss Chocolate, Rumba, Parsial, Carabi.

8.ª cursa, 3.ª categoria, 500 metres: Aguilot, Guardabosque, Hawksmore, Mr. Pesol, Puañales, Mr. Hop-pit.

9.ª cursa, 3.ª categoria, 500 metres: Dos Pasos, Soda Lad, Foker, Langstone Determination, Navegant, Llebra.

10.ª cursa, 3.ª categoria, 500 metres TANQUES: Tremenditas, Ku-Ku, Stately Leader, Tamboril, Trencanous, Balmintubers Pride.

11.ª cursa, 3.ª categoria, 500 metres: Steventon Paispar, Joy, Blue Gown, Windy Peter, Happy, Schilling, The Chief.

BASQUETBOL

Regles de joc (1)

Article 2. Pórra de joc. Un jugador és fora de joc quan una part del seu cos toca el terreny fora de les línies de joc i de fons. La pilota és fora de joc i «sortida» si toca les línies que delimiten el terreny o tot objecte al delo d'aquestes línies, els seus punys o els seus braços, o el seu pal posterior, o bé si és tocada per un jugador fora de joc. Si la pilota toca els canils superiors i laterals dels taulells sense tocar llurs punys i cau tot seguit al terreny, resta en joc.

La pilota és posada fora de joc pel darrer jugador que l'ha tocada abans que hagués sortit.

Article 3. Pilota retinguda. La pilota és declarada retinguda quan dos jugadors dels equips oposats tenen una o les dues mans sobre la pilota sense cedir-la, o bé que un jugador ben marcat reté la pilota i no fa cap esforç per posar-la en joc.

Nota: Si un jugador, quan un adversari s'ha col·locat a una distància de menys d'un metre d'ell, reté la pilota sense fer cap esforç evident per jugar-la, l'àrbitre ha de declarar-la «pilota retinguda» (exemple: un jugador que «dribla» o «be» pilota, juga la pilota).

Article 4. Hi ha un salt entre dos jugadors quan la pilota està entre dos jugadors oposats.

Article 5. Temps mort. Cada vegada que el partit és regularment interromput per l'àrbitre, amb descompte del temps de suspensió.

Article 6. El basquet de cada equip és aquell en el qual els jugadors de cada equip s'esforcen a introduir la pilota.

Article 7. La pilota és morta i el joc és suspès fins que la pilota sigui

posada en joc, seguint les instruccions de l'àrbitre:

- Si es marca un basquet.
- Si la pilota és declarada retinguda.
- Si hi ha temps mort.
- Si una falta a una violació és comprovada.
- Si hi ha fora de joc.

Després de cada un dels dos cops trancs que segueixen una doble falta.

- Al final del temps de joc.
- Si la pilota queda enclavada entre els punys dels dos equips.

Si l'àrbitre declara pilota morta, quan la pilota és enlaire, el basquet obtingut és vàlid, excepte:

- Si abans que la pilota sigui enlaire una falta o violació ha estat comesa per un jugador de l'equip que ha tirat el basquet no és vàlid.
- Si l'àrbitre declara pilota retinguda (el basquet no és vàlid, encara que la pilota estigui enlaire en el moment de xular la falta).

Nota: Si la pilota toca l'àrbitre, no es morta i el joc continua.

Article 8. «Pivot». Es considera pivot quan un jugador en possessió de la pilota desplaça una o diverses vegades en diferents direccions un dels seus punys sense moure's de lloc.

Article 9. Marcar. (Passus). Un jugador en possessió de la pilota «marcarà» quan els seus dos punys es separen de terra i hi prenen contacte novament, o bé quan els seus dos punys es despiquen a qualsevol direcció.

Nota: Jugador que es troba immòbil després d'haver-la rebuda, no es considera que marxi (passis) si es pivota.

Després de «pivotar»:

- Si comença el «dribling», la pilota ha de deixar les seves mans abans que el peu que està fix durant el «pivot» es separi de terra.
- Si es disposa a passar o a tirar a basquet, pot desplaçar el peu fix o saltar, però la pilota ha de deixar-la de les seves mans abans que el peu prengui contacte novament a terra.

Nota: La interpretació que segueix és autoritzada.

Es permet a un jugador que es desplaça ràpidament, en el moment de rebre la pilota, d'executar dos moviments per situar-se o bé per desprendre's de la pilota. El primer moviment és quan ell toca a terra amb un dels seus peus, després de rebre la pilota. El segon és quan toca a terra amb l'altra peu o els dos simultàniament. En aquest moment, si tira a basquet o passa la pilota, pot continuar el seu camí, aixecar un o els dos peus (fent un salt), però ha de deixar la pilota de les seves mans abans que el jugador prengui contacte a terra amb un o els dos peus. Si, ans el contrari, vol començar un «dribling», la pilota haurà de deixar-la de les seves mans abans que el peu que tingui darrera toqui a terra.

Un jugador que s'hagi immobilitzat després dels dos moviments, pot «pivotar» sobre el peu que tingui al darrera.

(Continuarà).

(1) Vegi's LA HUMANITAT dels dies 23 i 24 i 30 d'octubre.

LA ROSA
CAMISERS
BATES, GUANTS, BUFANDES, VESTITS I MITJONS LLANA
PORTAFERRISSA, 24 i 26 FONTANELLA, 16

Les Arts

Hem tingut la satisfacció d'estrenar la viva, director de les «Galerías Llatines», el qual, de retorn del seu viatge a Amèrica, ha tingut la gentilesa de visitar-nos.

El senyor Burquet ve encantat de l'esperit patriòtic que anima els catalans de Sud Amèrica, ben reflectit per les seves magnífiques publicacions. Allà on ell i la seva distingida esposa han anat, s'han vist oïdes i admirats. En acomodar-los els fou acomodat un afectuós salut als germans de causa especialment aquells que pateixen persecució per Catalunya, de part dels seus germans de l'altra banda del mar.

Agraim infinitament la fraternal salutació dels germans d'Amèrica i ens plau molt trametre-la — obeint el prece del senyor Burquet — a la gran massa republicana i democràtica dels nostres lectors.

Aneu al II Saló de Creacions; vegeu les suggestives desfilades de maniquins vivents. ¿Què? ¿Totes les tardes!

EXPOSICIO COL·LECTIVA D'ARTISTES NOVELLS

Ja s'han rebut bon nombre d'inscripcions per a aquesta interessant exposició. En els veurem representats el més nòrdit dels artistes joves que hi ha per Catalunya. D'aureu de la nostra terra es reben cartes donant altes a la inscripció.

Aquesta exposició, que serà, sens dubte, un gran èxit dintre el camp de les arts, tindrà lloc a les Galeries d'Art Catalànies, Ronda de Sant Pere, 3, situades a la popular llibreria. Continua oberta la inscripció.

CANODROM - PARK

CAMP DEL "SOL DE BAIX"

antics terrenys d'entrenament del F. C. Barcelona

TRAVERSERA DE LES CORTS

AVUI, DIUMENGE, MATI I TARDA

CURSES DE TAIQUES

TRANVIES: LÍNIES 7 I 15 - AUTOMÒBILS: LLETRA E

Servei de taxis col·lectius, des de la Plaça de Catalunya, de la Plaça d'Espanya, Salmorin-Passeig de Gràcia i Bar Chicago, del Poble Nou.

LLEIDA

VISTA D'UNA CAUSA PER ATRA-CAMENT :: PRESA DE POSSES-SIO :: ANIMACIO A JOVENTUT REPUBLICANA

Lleida, 2 (per telefon). — A l'Audència s'ha celebrat el judici per a veure i fallar la causa per assalt a una armada a la casa de batca Astres i Companyia, de Bangeres de Luchon, fet ocorregut el dia 31 d'agost de l'any 1933.

Els processats són Florenti Tufion, Enrique Lopez i Jesus Perez Kaposo, els quals han estat detenus pels advocats senyors Ignasi T. Insa i Antoni Bergos.

La sentència dictada ha estat de tres anys, vuit mesos i un dia pes dos processats Lluç i Lopez, i multa de 500 pessetes per a Jesus Perez Kaposo.

Ha pres possessió de la Comandància militar de Lleida el general Josep Maja Menut.

Continua creixent l'animació als locals de Joventut Republicana, des de la seva reobertura, essent moltes les altes que cada dia es van registrant a la llista de socis de l'entitat.

GIRONA

CENTRES QUE SUBREN :: ROT-BENTORS :: DETENCIONS :: ALTRES NOTICIES

Ha estat aixecada la clausura que pesava damunt dels centres polítics següents, tancats per ordre governatiu, amb motiu dels fets del 6 d'octubre:

Centre Republicà Federal, d'Amet. Cassi Calala, d'Olot.

Unió Republicana Federal d'Hostalric, i d'Ateneu Pi i Margall (secretaria) de la Bisbal.

Ant passada entrar a l'adreça al domicili de l'industrial senyor Joan Serra i Sabadell, el qual viu a la carretera de Barcelona, s'endugueren joies i diners per la quantitat de 2 mil pessetes.

La policia de Figueras ha detingut Anna Heredia i Garcia, Juliana Guavero i Cabedo i Manuela Villar Guavero habituals delinqüents contra la propietat i presumptes autors de les subtraccions de moneders a unes dones que concorregueren al mercat d'aquella ciutat.

Aquests moneders continen diverses quantitats en metalle i bitllets del Banc d'Espanya.

Han estat posades a disposició de la Direcció General de Seguretat.

Han estat detinguts els delinqüents habituals contra la propietat Sebastià Carrasco, Robert Hernández i Joan Martín, els quals han estat posats a disposició del comissari d'Ordre Públic.

Ha estat denunciada al jutjat municipal Gaspar Garcia i Canals, per desobediència a una guàrdia de Seguretat.

Ha estat assistit al dispensari municipal Joaquim Guart i Feliu, el qual presentava unes ferides lleus que li va ocasionar un automòbil de la matrícula de Girona a les immediacions de la Devesa.

LA FESTA DELS JOCS FLORALS

Divendres al matí, a dos quarts de dotze, va tenir lloc al teatre Municipal la festa dels Jocs Florals.

Hi assistí una nombrosa i distingida concurrencia que omplena a vessar el teatre.

Fou presidida per l'Alcalde, senyor Tomas, pel comissari d'Ordre Públic, senyor Obrador, pel Comissari de la Generalitat, senyor Masia i per un sacerdot.

Un cop obert l'acte, el mantenedor i president del Jurat, senyor Prudent, i Bertrana, llegí el seu discurs, que fou molt aplaudit. El secretari, senyor Abell, també va llegir el seu.

Seguidament es donà compte del veredict del Jurat, resultant guanyador de la Flor Natural el poeta barceloní senyor Domènec Parramon, el qual elegí reina de la festa a la bella i gentilíssima senyoreta Maria Rahola, filla del nostre il·lustre amic, senyor Carles Rahola.

La distingida regina, acompanyada del braç pel poeta, ocupà el seu solí enmig de grans aplaudiments.

Els altres premis els obtingueren els senyors Joan Sellarés, Rvd. Tomás Noguer, Emili Gallen, Rvd. Ramon Llibre, Ramon Rosquelles, Rvd. Camil Pey, Narcís Figueres, J. Quer, Joan Arús i Manuel Vilà, de la nostra ciutat.

Als poemes varen llegir les seves poesies, essent molt aplaudides per tots els assistents a l'acte.

La festa, que va resultar brillantíssima, acabà amb un discurs del president del Consistori, senyor Tarrats.

LA ROCA

NOU PROFESSOR A L'ESCOLA MUNICIPAL

Dies ha que ens preocupava vivament l'estat d'abandonament en que es trobava l'Escola Municipal, tota vegada que havent estat jubilat el mestre titular, senyor Jaume Torrens, la mainada no podia assistir.

Finalment, però, s'ha salvat aquesta anomalia amb el nomenament del senyor Ignasi Bata i Marimon, en substitució del mestre jubilat.

Celebrem el canvi perquè, amb ell, haurà acabat, segurament, una actuació docent completament en desacord amb el que ha d'ésser l'esperit pedagògic de la República.

Es amb molta satisfacció, doncs, que saludem el nou professor senyor Bata, tot esperant d'ell una encertada labor, en benefici de la cultura del poble i que sabrà preveure de les conseqüències que pot provocar el tractament de fer sobre d'ell.

L'element representatiu local, oblidant que l'alta funció del magisteri, na d'estar al marge de la balia política i de les manobres caquiques.

7 matrimonis.

LES COMARQUES.

TARRAGONA

ASSEMBLEA DE JOVENTUT FEDERAL :: EL PATRONAT DE SANTES CREUS :: TRIBALLA MACBARRA

El dijous es va celebrar, com havien anunciat, la reunió general ordinària de la Joventut Federal d'Esquerra Republicana de Catalunya.

L'acte, al qual hi acudiren gairebé tots els socis, es desenvolupà amb fructuosa companyonia, i foren elegits per a exercir els carrecs del Comitè polític els senyors R. Boronat, E. Viana, J. Recasens, S. Serra, E. Vives i R. Constant.

Per a tornar part del Consell administratiu varen ésser nomenats els senyors J. Franquet, J. González, R. Biay, P. Gil, A. Torqueras, L. Riola, J. Abad, J. Carbonell, A. Trill, S. Boronat i P. Llorens.

Anir, convidats pel president del Patronat del monestir de Santes Creus, senyor Pere Lloret, els periodistes locals es traslladaren en aquell bell indret.

Durant la visita al monestir pogueren donar-nos compte de les importants restauracions portades a cap, aquests darrers temps, dintre del seu recinte i dels esturços que fa aquell Patronat perquè vagi en augment el corrent turístic que visita aquell cenobi.

En un barranc dels afores de Falset va ésser trobat el cadàver d'una dona que estava decapitada.

Hom suposa que la masebra troballa no té relació amb cap crim.

REUS

CICLE DE CONFERENCIES: FUTBOL :: CURSA CICLISTA: VARIA

La Junta Autònoma d'Extinció de la Mendicàcia ha rebut un donatiu de 125 pessetes d'A. T. i J. L. amò desti als fins benèfics de l'Associació.

El cap de l'Estació de M. S. A. va lliurar a la parella de Seguretat que presta servei a l'andana, un individu que viatjava sense bitllet.

Fou posat a disposició del Jutjat.

Aquesta tarda, a l'Estadi se celebrà l'encontre Reus Deportiu-Gimnastic de Tarragona, el qual encontre correspon al Campionat de Catalunya.

A la Comissaria d'Ordre públic ingressa un subjecte foraster el qual no volgué satisfer l'import del que havia consumit a la Pensió Fuste.

Avui, diumenge, l'Escola d'Art Teatral Catalana de l'Oricó Reusenc inaugura la temporada i posarà a escena l'obra «Mare Alegria», adaptada al català per Francesc Pava Planas, el qual assistirà a la representació.

Ha estat denunciada un veí que hom suposa és l'autor d'uns fets de fruits en una finca de la carretera d'Alella.

Segons la Memòria llegida a l'obertura del curs acadèmic del Centre de Lectura, aquesta entitat té en projecte un important cicle de conferencies, algunes d'elles a carreu de personalitats de relleu a Catalunya i Espanya.

Avui, a les vuit del matí, serà donada la sortida als corredors que disputaran el «Campionat Ciclista de les Comarques Tarragonines Gran Premi Tintorer» «La Rapida».

El recorregut és:

Reus, Tarragona, Constantí, Poble de Mafumet, Reus, carrer de Pi i Margall, Raval Ruber, Carretera de Salou, Cambrils, Hospitalet, Perelló i Amposta.

Dues hores de neutralització.

Amposta, Perelló, Hospitalet, Cambrils, Parc Samà, Montorri, Riudoms i Reus.

L'arribada estarà instal·lada davant el bar Catalunya, i la qual arribada serà a les quatre de la tarda.

El nombre de corredors, inscrits ahir era de 42, entre els quals hi ha els que més s'han destacat aquesta temporada, la qual cosa assegura que el Campionat d'enguany serà molt disputat.

La lluita es concentra a Ginebra

La situació a la Mediterrània torna a agreujar-se

Etiopia ha demanat l'aplicació de la clàusula d'ajut econòmic
Els etiòpics han causat dotze mil baixes a les tropes italianes

ELS ITALIANS HAN TINGUT DOTZE MIL BAIXES AL VOLTANT D'ADUA
Addis Abeba, 2. — S'annuncia en aquesta capital que en els combats al voltant d'Adua els italians posen en linia de combat tres divisions en peu de guerra.
Informes de la mateixa font, segons els quals les baixes en dits combats s'eleva a 12.000 morts i ferits, i disset mil dels etiòpics. Als cercles competents es considera mancades de fonament o bé, almenys, molt exagerades. En tot cas, les baixes hauran estat considerables per ambdues parts.

DESMENTIMENT DE LA PRESA DE MAKALLE
Addis Abeba, 2. (Oficial). — Es desment que els italians s'hagin apoderat de Makalle.

ELS ETIÒPICS DIUEN QUE LES BOMBES FAN PLOURE
Addis Abeba, 2. — A diversos punts dels fronts Nord i Sud s'ha abundatament i els veïns declaren que no recorden que mai s'hagin registrat pluges semblants en aquesta època de l'any i creuen que aquestes pluges són provocades per les descarreges d'artilleria i les potents bombes dels aeroplans italians.

Es considera que aquestes pluges poden tenir repercussió en la guerra, atantant favorable als etiòpics.

EL RAS GUGSA VOL QUE ELS ITALIANS EL PORTIN AL SEU PALAU DE MAKALLE
Addis Abeba, 2. — El d'edat Gussa ha manifestat que vol que Itàlia avanci ràpidament vers Makalle.

Diu que ha tingut notícies que el rei del seu país, d'estil europeu, ha estat saquejat i que careix de notícies de la seva segona dona, que actualment anava a donar a llum un infant.

Els invents moderns... Radio, cinema sonor... al gran Certamen que se celebra a Montjuïc

Les sancions, a Ginebra

(Ve de la pàgina 1.)

ETIÒPIA DEMANA AJUT FINANCER A LA SOCIETAT DE NACIONS
Ginebra, 2. — El Govern abissini, per mitjà del seu representant a París, senyor Woelke, s'ha dirigit a la S. D. N. en demanda del seu ajut financer, recorrent-se en l'acord del 2 d'octubre del 1930 sobre l'ajut als Estats, que fou signat per 28 Estats, entre ells França i Anglaterra; però que està subjecte a la condició que l'acord de Desarmament ha d'estar en vigor.

En l'acord s'estableix que havia de beneficiar-se financíament els Estats que no estiguessin en disposició de defensar-se per si mateixos. Abissínia declara trobar-se en aquesta situació i sol·licita de la S. D. N. que apliqui l'acord, amb tot i que el Tractat de Desarmament no està en vigor.

UNA DECLARACIÓ DE LA DELEGACIÓ ITALIANA
Ginebra, 2. — En els cercles de la delegació italiana s'ha declarat: «El Govern de Roma res no ha demanat ni res no ha proposat. El cap de la delegació italiana s'ha desplaçat a Ginebra a precís reiterats del senyor Laval. A més dels precís de França l'absència hauria estat interpretada com a una obstrucció a tot intent d'arreglament, i no altres no refusar aquells en els quals se'ns reconeguin els nostres drets.»

LA DISCUSSIÓ DEL COMITÈ DELS Drets DE L'ESPANYA PROPOSA AMPLIAR LES SANCTIONS
Ginebra, 2. — El Comitè dels 18 ha discutit aquest matí la fixació per a l'entrada en vigor de les sancions. El president, senyor Vasconcelos ha proposat el dia 15 de novembre; la delegació iugoslava ha intervingut i ha proposat el dia 18, al·legant alguns raons d'ordre pràctic i tècnic. Ha estat acceptada la proposta iugoslava, i s'ha fixat la data del 18 de novembre.

En el curs del debat, el delegat del Canadà i el d'Espanya, han intervingut per a aconsellar que siguin inclosos entre les matèries primes l'exportació de les quals es prohibeix amb aquests cap a Itàlia, el petroli i els seus derivats, el carbó, ferro i acer. Després d'una breu discussió, ha estat acordat transmetre aquesta proposta a estudi del Subcomitè tècnic.

SUISSA APLICARÀ LES SANCTIONS ECONOMICQUES
Ginebra, 2. — Aquesta tarda s'ha reunit el Comitè de Treball del de Coordinació. S'esperava amb interès la declaració de Suïssa.

El senyor Molin, en representació del Govern helvètic, ha declarat que la neutralitat suïssa s'aplica únicament en l'aspecte militar; però que, amb referència a les sancions econòmiques, Suïssa es solidaritza amb la resta dels membres de la Societat de Nacions.

PERLES
FEMI SÓN UN PRODIGI CIENTÍFIC REBUTGE IMITACIONS!!

ELS ITALIANS EXPLIQUEN A LA SEVA MANERA L'OCUPACIÓ D'ADUA
Frant del Tigre, 2. — El general Graziani ha ordenat l'evacuació total de la població de la regió d'Adua, amb objecte d'evitar incidents entre la tropa i els indígenes, ja que molts d'aquests són protegits britànics que anualment travessen els territoris italians a la recerca de camps de pasturatge per als seus ramats.

Uaderi està situat entre Geriogubi i Ual-Ual.

EL COMANDAMENT ITALIÀ CONSIDERA ANEXIONATS A ERITREA ELS TERRITORIS PRESOS
Asmara, 2. — Segons un decret publicat per l'Alt Comissari d'Itàlia, les fronteres d'Eritrea s'estenen fins al límit de tots els llocs conquerits i es declaren en vigència totes les lleis italianes per als esmentats llocs. Per tant, la població dels terrenys ocupats gaudirà dels mateixos drets i deures que la població d'Eritrea.

NOTÍCIES OFICIALS ITALIANES
Roma, 2. — L'Oficina d'Informació de Premsa facilita les següents notícies sobre el conflicte italo-etípic:

Adua. — S'accentua el moviment de submissió a la autoritat italiana per part dels caps de les regions allunyades, que encara no són ocupades pels italians. Entre altres, s'hi compten representants de la religió copla i musulmana d'Adi Ato.

Djibuti. — Segons notícies rebudes alguns contingents de tropes abissí-

A Ginebra, els italians preparen la marxa de la S. de N. L'alt comandament de l'Eritrea ha publicat una ordenança annexant-se els territoris ocupats

nies s'han negat a sortir cap al front de combat.
Djibuti. — El Comte Vinci ha rebut l'ordre d'anar-se'n a Massaua.
Adigrat. — Prop d'Amha Alequa, uns Camises negres que practicaven unes excavacions per a col·locar un monument commemoratiu del 28 de octubre, trobaren els esquelets de cinc soldats italians morts caiguts en la guerra italo-etípic del 1896. Entre els morts, hi figurava un oficial que portava sobre la calavera un kepis amb els galons de tinent, foradat per una bala de fusell. Les despulles han estat recollides carrossament i traslladades a Adigrat. La troballa s'ha efectuat entre l'esmentada població i Ensiocio.

A L'EXERCIT ETIOP HI HA DISCIPLINA

Roma, 2. — Una informació d'origen italià diu que un batalló de soldats etiòpics, destinat al sector sud, va protestar perquè se'ls havia lliurat uns cartutxos d'un calibre que no coincidien amb el dels fusells. El general Nassisu feu una informació i ordena l'afusellament de dos oficials encarregats de la distribució de municions.

Una de les coses més remarcables — i més deplorables — del començament de la guerra, ha estat la informació que certs corresponents i certes agències han servit al públic. Mai no s'havia publicat un tal cumuli d'informacions i exageracions sense enginy i sense solta. La proporció de les notícies falses i absurdes s'ha acostat molt, algunes aïç, al cent per cent. Si la Premsa no vol descreditar-se del tot en les informacions de la guerra, cal que les agències i els corresponents ajudats canviïn tot seguit de mètode, de que en determinats casos caldrà canviar també de personal. Els periodistes i llurs lectors mereixen més respecte.

LES SANCTIONS A ITALIA
Són suprimits molts trens de viatgers i es prohibeix que circulin taxis i autoòmnibus sense passatge. - No es publicaran estadístiques financeres i econòmiques

L'ACORD D'APLICACIÓ DE SANCTIONS CAUSA SENTIMENT A ITALIA
Roma, 2. — La decisió adoptada avui a Ginebra pel Comitè de Coordinació que fixa el dia 18 de novembre com a data d'entrada en vigència de les sancions, ha estat rebuda a Itàlia amb molt de sentiment, tot i que ja es donava per descomptada la seva aplicació.

Es fa al·ludir que aquesta és la primera vegada que el rei d'Itàlia es pronuncia públicament sobre el conflicte italo-etípic.

Es considera que el discurs del rei, en síntesi, l'expressió de la seva identificació amb el Govern de Mussolini, dita amb el moderat que pertany a la seva alta personalitat.

LA GASOLINA PUJA DE PREU
Roma, 2. — Els taxis han elevat les seves tarifes de preus, obligats per l'encariment constant de la gasolina.

SÓN SUPRIMITS 47 TRENS DE VIATJERS I ES PROHIBEIX QUE CIRCULIN TAXIS I AUTOÒMNIBUS SENSE PASSATGE. - NO ES PUBLICARAN ESTADÍSTIQUES FINANCERES I ECONÒMIQUES

NO ES PUBLICARAN ESTADÍSTIQUES ECONÒMIQUES NI FINANCERES
Roma, 2. — El Govern ha decidit suprimir la publicació de totes les estadístiques sobre qüestions econòmiques i financeres, degut a raons d'economia.

HAN FET LES PAUS VÍCTOR MANUEL I MUSSOLINI?
Roma, 2. — La frase del discurs del rei Víctor Manuel, que tant comentaris ha provocat, és aquesta: «No deixa d'esser significatiu que aquesta ciutat del pensament obri les seves aules destinades a nobles i interessat en esdeveniments que li han servit d'estudi, quan el meu país està imposat supremes exigències a la seva vida, a la seva seguretat i al seu esdevenidor. En tots els moments de la història ha aconseguit una missió».

Les converses iniciades per Laval
Torna a empitjorar la situació a la Mediterrània

Londres, 2. — Segons es diu en alguns cercles d'aquesta capital, la pau no es farà fins després de tres mesos, a menys que Mussolini cedeixi a darrera hora. Ensenys, novament apareix en l'horitzó un conflicte armat al Mediterrani; particularment, Aloisi anuncia la decisió d'Itàlia d'abandonar la Societat de Nacions, el que consideren probable en un futur proper molts observadors polítics ben informats. La tensió anglo-italiana, que havia disminuït un xic des de fa alguns dies mercès a un intercanvi de seguretats entre Sir Enric Drumond i Mussolini, i després més encara per la subsegüent determinació de Mussolini de retirar tropes de Líbia, està proxima a agreujar-se més que mai, el qual es pot deduir del decret italià autoritzant l'armament de vaixells mercants en temps de guerra, i també de la manifestació realitzada davant l'ambaixada d'Anglaterra a Roma, en la qual els manifestants portaven banderes amb cartells en els quals es llegia: «A baix Anglaterra». Aquesta manifestació ha estat feta després d'haver reiterat Drumond darrerament que la política anglesa del Mediterrani continuava sense canviar.

ITALIA ACTUA COM SI NO EXISTIS LA S. DE N. I TAMPOC NO CREUEN EN UNA SOLUCIÓ FORA
Roma, 2. — Hom diria que a Itàlia tot marxa com si Ginebra no existís, ensenys, però, s'evidencia tota mena d'imprudències que puguin comprometre un èxit eventual dels esforços pacifistes empresos en el quadre de la Societat de Nacions.

Per altra banda, s'accentua la resistència a les sancions. Acaba d'esser creat un monopoli d'olis minerals i s'està estudiant la creació del de la cel·lulosa.

Els italians que creuen en la represa solució per vies de les negociacions, o que la desitgen, són en minoria. La majoria immensa de l'opinió està convençuda que és necessari lluitar fins l'èxit final i que és necessari acceptar les sancions i menysprear-les.

Hom repeteix que Itàlia no farà cap proposta a Ginebra. Hom no

Al cap d'un mes de guerra

Ja fa un mes que dura la guerra italo-etípic, mentre a Ginebra continuen les reunions. Tant en el camp militar com en el camp diplomàtic, hom pot caracteritzar aquesta primera mesada amb un simple mot: lentitud.

La penetració dels italians en el territori etiop, fins ara, poc profunda. Si descomptem els trenta quilòmetres de la zona fronterera evacuats anticipadament per les forces del Negus segons les ordes d'aquest, comprovarem que l'avanc italià no ha passat, en general, d'una dotzena de quilòmetres. Les operacions italianes de la primera setmana de guerra van ésser relativament ràpides, però després vingué una llarga aturada. Si d'acord encara no anes més de pressa, l'exercit expedicionari necessitaria anys a arribar a Addis Abeba.

El balanç real del primer mes és més aviat magre, a despit de l'ocupació d'Adigrat, Adua i Aksum. No ha començat encara la veritable resistència dels etiòpics i els caps de les forces invasores ja han hagut d'adoptar mètodes de precaució que demostren les grans dificultats i els grans perills de l'acció empresa.

Una de les coses més remarcables — i més deplorables — del començament de la guerra, ha estat la informació que certs corresponents i certes agències han servit al públic. Mai no s'havia publicat un tal cumuli d'informacions i exageracions sense enginy i sense solta. La proporció de les notícies falses i absurdes s'ha acostat molt, algunes aïç, al cent per cent. Si la Premsa no vol descreditar-se del tot en les informacions de la guerra, cal que les agències i els corresponents ajudats canviïn tot seguit de mètode, de que en determinats casos caldrà canviar també de personal. Els periodistes i llurs lectors mereixen més respecte.

A Ginebra ha passat una mica com a l'Àfrica oriental. Després d'uns quants dies d'activitat extraordinària els comitès i sub-comitès, vingué una mena d'ensopiment. Si, com quasi tothom suposa, les negociacions d'avençna fracassen novament, la qüestió de les sancions contra Itàlia prendrà la importància màxima.

L'aspecte més interessant d'aquesta qüestió és sens dubte el de l'èpica. La pressió econòmica i financera no és un simple càstig que s'aplica a l'Estat agressor per aconseguir allò que els penalistes en diuen el restabliment de l'ordre moral. És un recurs per a impossibilitar o escurçar la guerra. I la mesura de les sancions, és a dir, la mesura de la principal amplitud, ha de dependre principalment d'aquest objectiu. Cal anar fins allí on calgui per a posar a ratlla l'Estat agressor, i si no es volia obrar d'aquesta manera, més valia no haver posat en marxa l'article 16 del Pacte ginebrí.

Tothom té clara consciència de l'eficàcia decisiva que tindria el bloqueig de les costes de l'Àfrica oriental italiana. La Societat de Na-

espera una solució diplomàtica del problema, però no es posen obstacles als esforços intentats vers una solució mentre es tingui en compte l'honor i els interessos d'Itàlia.

EL «TIMES» CONSIDERA EL DISCURS DE MUSSOLINI UNA PROVOCACIÓ
Londres, 2. — El corresponent del «Times» a Roma denuncia el discurs pronunciat pel seyor Mussolini com una provocació contra la Societat de Nacions i les sancions. Aquest discurs ha sorprès els optimistes, que creien en la propera realització d'un arreglament de la diferència sorgida entre la Societat de Nacions i Itàlia.

REACCIÓ DE LA PREMSA ITALIANA
Roma, 2. — La premsa italiana recull el comentari que l'òrgan oficial «Giornale d'Italia» ha fet al discurs de Stanley Baldwin.

El comentari de referència fa referència a les paraules de Baldwin referents a l'antiga amistat italo-britànica, i escriu: «Dau lliuri a Itàlia d'aquests amics, perquè ja sap protegir-se ella mateixa contra els seus enemics».

Un periòdic de la tarda reproduïx una caricatura que assenyalava l'efecte desmoralitzador que va produir als soldats alemanys durant la guerra, l'exhibició a les trinxeres franceses i angleses de grans cartells que deien: «Els italians estan amb nosaltres». El periòdic comenta aquesta caricatura i diu que el llobit és cosa humana.

Les eleccions municipals d'ahir a Anglaterra donen un triomf als conservadors

Les properes eleccions per a diputats han de determinar el futur de la pau europea

LES PRIMERES DADES DE LES ELECCIONS MUNICIPALS POSEN DE MANIFESTA UNA VICTÒRIA CONSERVADORA
Londres, 2. — El resultat registrat en les seixanta-cinc primeres localitats no canvia d'una manera excessiva la situació dels Municipis, però es nota una tendència de perdua de vots per part del partit laborista. En canvi, aquest ha aconseguit la majoria en els Municipis d'algunes poblacions on ja era un fort partit, com, per exemple a Leigh, al condat de Lancashire. En canvi, a Newport, regió minera del país de Galles, segons sembla les actes es troben en minoria.

A les dotze de la nit la situació era la següent:
Conservadors, guanys, 26; perdes, 9.
Laboristes, guanys, 26; perdes, 14.
Però a mesura que avançaven les notícies, aquesta tendència s'accentuava, i a la una de la tarda la posició era la següent:

Resultat d'unes cent localitats:
Conservadors, guanys, 50; Perdes, 18 llocs.
Laboristes, guanys, 10; perdes, 12.
Independents, guanys, 20; perdes, 26 llocs.

EL «NEWS CHRONICLE» ANUNCIA UN GOVERN REACCIONARI

Londres, 2. — El «News Chronicle» anuncia que després de les eleccions es procedirà a una reconstrucció del Gabinet britànic, i preveu que el Govern que es formi serà d'una tendència conservadora més accentuada que l'anterior.

Amb tot i els desmentiments fets públics ahir, el periòdic pronostica que el senyor Eden serà nomenat per a un alt càrrec, i que deixarà de pertanyer al Govern. Ateix que Lord Halifax, considerat com a poc decidit, abandonarà el Departament de la Guerra, i que el primer Lord de l'Almirallat, Eyres Monsell, abandonarà la política amb caràcter definitiu. Aquest serà substituït per un edecit partidari de la resurrecció de la gran marina de guerra britànica.

El «News Chronicle» acaba els seus pronostics dient que els seus electors de Seaham no reelegiran Ramsay MacDonald.

LLOYD GEORGE DEFENSA ELS SEUS PLANS ECONÒMICS
Londres, 2. — Mr. Lloyd George amil pronuncia, davant el micròfon de la B. B. C., un discurs electoral, en el qual tracta dels plans que presenta al Govern per tal d'alleujar l'atur forçós, que foren rebutjats i després acceptats pel Consell d'Acció per la Pau i la Reconstrucció, que presideix l'orador.

SASTRE VESTITS A TERMINIS
5 pessetes setmana
Casanova, 1, 1er, 2a (junt Ronda)

FARRE PIJUAN
METGE ESPECIALISTA
PELL — URINÀRIES
DEFECTES SEXUALS
RAMBLA DE CAULETES, 11, 1er
de 12 a 1 i de 4 a 8

JOAN MONGUILLÓT GRANJA
Acurat servei a domicili
ARAGO, 379 - BARCELONA - TELEFON 55502

CURES VEGETALS DE L'ABAT HAMON

El que diuen els guarits:

No creia mai més...

«Sofria d'enteritis crònica amb grans dol d'Abil de 1933, demanava sempre la mort, no creia guarirme mai més, puix que tots els tractaments havien resultat inútils. A la fi vaig guarirme amb la CURA N.º 10 DEL ABAT HAMON. He fet quatre adptes més i tots estan contents.»

Signat: Donya Elvira Trilles Martínez, Tavessia de Sant Ramon, 2, València.

LES 20 CURES VEGETALS DE L'ABAT HAMON

son la salvació dels malats desesperats perquè poseeixen un extraordinari poder curatiu, gràcies a la perfecta capacitat de assimilació de les Plantes de què es componen, les quals exerceixen una energètica depuració i renovació orgànica que restableixen ràpidament l'equilibri de la salut, sense necessitat de règim alimentici. No perjudiquen ni produeixen trastorns perquè no contenen tòxics ni estupefaccients, només Plantes sanes i benefactores.

Gratuit sense compromís rebreu vostè l'interessant llibre «La Medicina Vegetal», del Dr. Sabín, que ens fa a la manera de guiar «Lo que dicen los curados», que reproduceix les cartes demostrant l'eficàcia d'aquest mètode vegetal.

Nom.....
Carrer.....
Ciutat.....
Província.....

Envieu aquest cupó amb a l'imprès (franqueig 2 cts.) a LABORATORIS BOTANICS I MARINS, Ronda de la Universitat, 6, BARCELONA.

MANQUEN DADES CONCRETES

Londres, 2. — Encara no es posseeixen dades exactes sobre les eleccions municipals celebrades ahir en més de 360 Municipis anglesos. La impressió dominant és que, si bé no s'han produït grans canvis en les posicions existents, el partit laborista ha perdut alguns llocs.

LES RELACIONS COMERCIALS ANGLLO-ESPANYOLES

Espanya deu a Anglaterra tres milions de lliures i un corresponsal parla d'un emprèstic espanyol a l'estranger

Londres, 2. — El corresponsal del «Times», a Madrid, en ressenyar les per als primers vots mesos de l'any estadístiques comercials espanyoles publicades al mes d'agost, proposava, diu que cal notar un descens enorme d'exportació a l'imperi britànic, mentre que la xifra d'importació és gairebé la normal. Els representants d'Espanya podran fer us d'aquest argument en defensa dels seus interessos a l'hora que s'iniciïn les converses sobre el Tractat de comerç anglo-espanyol.

L'endarreriment en el pagament de les deutes de la Gran Bretanya, xifra la suma de tres milions i no es comprèn quina solució es pot cercar per a aquest problema, si no es un emprèstic a l'estranger o bé l'exportació d'or. El Govern sembla tenir està entaulant negociacions preliminars per aconseguir l'emprèstic que seria molt avantatjós per al país creditor per les ocasions favorables comercials que se li concedirien.

Una conferència d'A. M.ª Sbert

El Centre Catalanista d'Esquerra, Rambla de Catalunya, 6, principal, ha organitzat un cicle de conferències i d'activitats polítiques. La primera de les quals es proposa celebrar el pròxim dijous, dia 7, a un quart d'onze de la nit.

Aquesta conferència anirà a carrec del senyor Antoni M.ª Sbert, vocal del Tribunal de Garanties Constitucionals, que parlarà de «La Reforma Constitucional».

Oportunament s'annunciarà la que donarà el diputat al Parlament de Catalunya, senyor Francesc Arnau i Corbina, president de la Federació de Municipis Catalans, en la qual parlarà de la «Llei Municipal Catalana».

II SALO DE CREACIONS

EXPOSICIO DE L'ART DEL VESTIR,
DEL MOBLE I DE LES ARTS
DECORATIVES

(Palau número 1 Exposició de Montjuïc)

AVUI, DIUMENGE

Estara oberta l'Exposició de les deu de
matí a les vuit de la nit

Entrada: UNA pta.

A les indicades hores podran visitar-se absolutament TOTS ELS STANDS i instal·lacions del grandios recinte de l'Exposició en la qual funcionaran normalment tots els serveis d'aquest magnífic CERTAMEN

Des de les 4 de la tarda
GRAN MATINE INFANTIL PER A LA
GENT MENUDA

TEATRE DE PUTINELLIS
amb representacions deliciosament co-
miques i instructives.
UNA FAMOSA COBLA interpretarà
dintre del recinte de l'EXPOSICIO, le
més belles i populars **SARDANES**
A DOS QUARTS DE CINQ:

Al saló de demostracions de la revista
«MENAGE», exhibició popular de
PRIMERS PLATS
a base de cançons, ravel·lis i tallarins.
«El Pavo», i al final de la demostraci-
ó seran rifats els plats confeccionats
altres valuosos lots de la mateixa cas-
ta.

A LES CINQ:

A la gran sala de festes, presentació de la moda nacional. Tardor-Hivern 1993

TE SELECTE

PASTUOSA EXHIBICIÓN PER MANIQUIN VIVENTS DE LA MODA FEMENINA, MAS CULINA I INFANTIL, a carrec de la

seguints primers llinars d'alta costura: Gerardo Estape, Enriqueta Sala, Prim E. Furest, M. Sedó, Annaus, que presentava la seva estupenda col·lecció de vestits d'esport, caça, equitació, beis, l'abrig reversible i a més un nou model anomenat NÚRIA, creació de la indicada casa. Llura aquest model de vestit d'esquadora la bella campiona d'esquis espanyola Florita Pérez i l'exhibirà a les passearelles de la gran sala de festes utilitzant els esquis i tot el que precisa

per a aquest gran esport de la neu
precedirà la presentació de la senyoreta
esquiadora ja esmentada una breu i in-
teressant dissertació del senyor Riba
Manons de Manilla i kimonos de l'a-
creditada firma Vda. Porta
LLENCERIA I DESHABILLES a carre-

de les acreditades cases Edel i La G
londrina.
LA MODA INFANTIL per les im
tants cases Ziba i Rodó.

INTERMEDIS

Artístiques exhibicions de ballables
moderns pels eminents dansarins

HELLA ET EDDIE

la parella més elegant, del Winter
garten, de Berlín

**AMENITZARA LA FESTA LA FORMI
DABLE**

DEMON'S JAZZ
l'aristocràcia de les orquestres de mo
Es reserven taules a
CASA LLIBRE
Corts, 605. Telefon 20632

PREUS		Ptes.
Entrada al Saló de Creacions		—
1 seient		3'50
Seient		2'—
Te... ..		5'50
A tots els que adquireixin entrades		

les taquilles de l'Exposició, se'ls illi-
rarà un número per a la rifa d'impor-
tantíssims obsequis. DIVERSES PRI-
CIOSES NINES, de la casa Morale
UNA MAGNÍFICA MAQUINA DE CO-
SIR. UNA BELLÍSSIMA I ARTÍSTICA
ESTATUA

El recinte d'exhibicions està dotat d'un perfecte sistema de calefacció
IDEAL CLASSIC

DEMA DILLUNS

A las cinco de la tarde:
La desfilada tan esperada!
Extraordinaria exhibición de la CO
LECCION COMPLETA de los casos: M
des Mases, de Asunción, Bastido, 4. E

En aquesta exhibició, es presentarà davant del públic el meravellós següent: la núvia i la seva cort d'honor. El vestit de núvia i dels seus acompanyants ha estat adquirit per la il·lustre actriu del Teatre Poliorama.

Aménitzarà aquesta gran festa l'orquestra DEMON'S JAZZ, i en els intermedis actuarà la bella i eminen-
darsarina ETHEL ALDERSON.
PREUS POPULARS

NOTA IMPORTANT:
Per als dies 6 i 8 de novembre, grans
ses i sensacionals matinées a carrec
les autèntiques
GALES ARTISTIQUES

EUGENE, de París
Un meravellós espectacle! El dia 7
novembre, a la nit:
FESTA DE LA COSTURA

1 segona exhibició de
GALES ARTISTIQUES
EUGENE

DIUMENGE, 3 DE NOVEMBRE DEL 1935

pereta burlesca. El tonant Júpiter, malgrat el reuma que no el deixa tranquil, té unes aficions a les es-
capades extraconjugals que ja no són
per la seva edat. Però el pitjor del
cas és que perversit el bo de Mer-
curi que ens mira, als mortals, amb
un despit extraordinari. Això té
malhumorada Juno, la dona de Júpiter,
que té una mica fluixes les
regnes al seu marit, preocupada com
està —quina és la dona que no no
està?— per les evolucions de la
moda.

El film ens relata una de les moltes
aventures que es coneixen de
Júpiter, el qual, per a recórrer en les
seves conquestes amoroses, hom sap
que pren els aspectes més extra-
vagants. Acl adopta la figura del
general dels tebans, el valent An-
firrió, la dona del qual, la virtuosa
Alcmena espera veure'l arribar
triomfador per a llançar-se als seus
braços. El que arriba, però, és Júpiter
i no cal dir la sèrie de situa-
cions divertides, algunes una mica
picaresques i tot que es succeeixen.

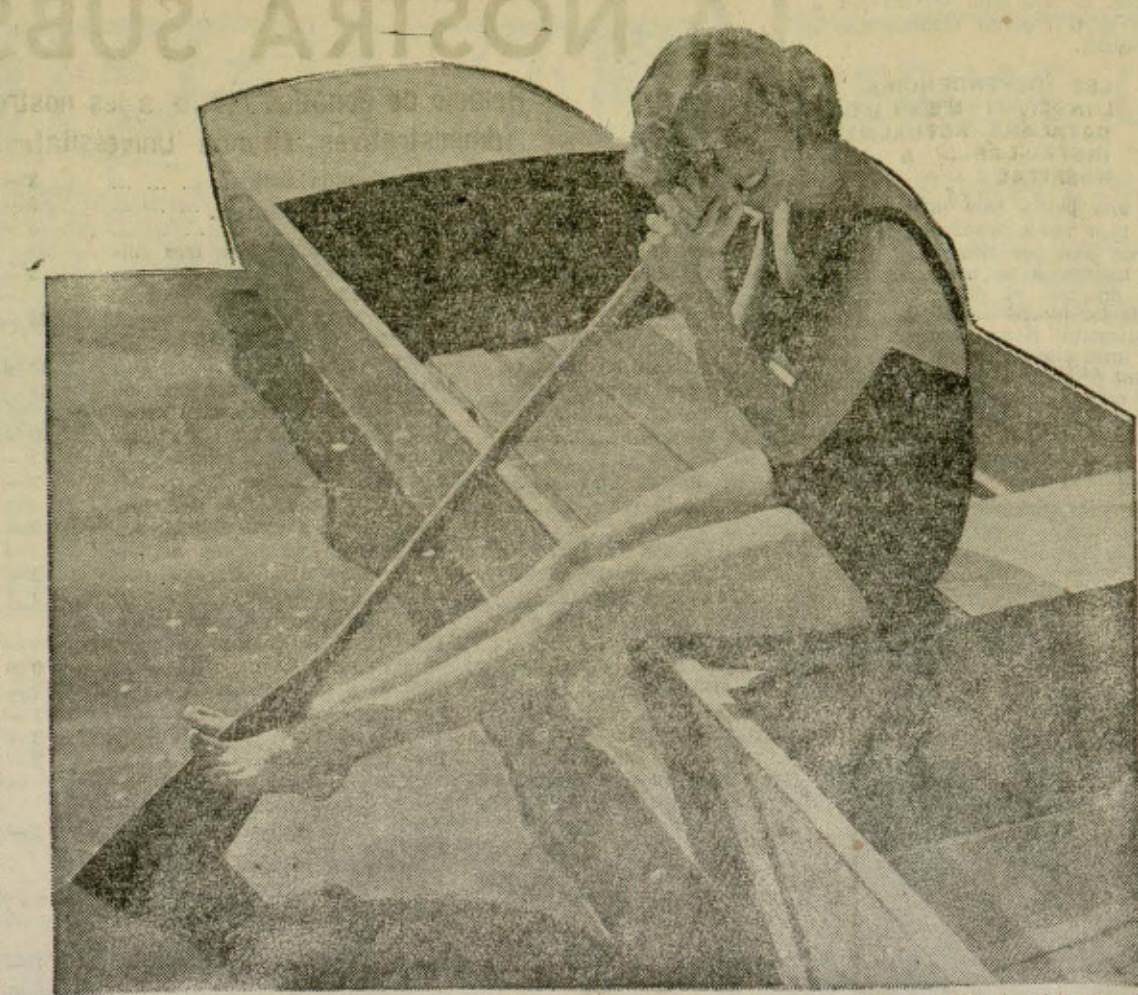
La pel·lícula és construïda amb in-
tel·ligència. El relat és fet amb un
elevadíssim sentit de l'humor i mal-
grat que l'abundància de cant —sempre
en to burlesc com correspon al
caràcter de l'obra— dona certa len-
titud a alguns moments, l'obra plau
per la seva originalitat i per la seva
innegable gràcia. Abunden, natu-
ralment els moments còmics, en
els quals es llueix el popular Ar-
mand Bernard en el doble paper
de Mercuri i ajudant d'Anfirrió.

Fiorelle posa al film tota la seva
encisadora picardia i Henri Garat
ens dona una doble interpretació
de Júpiter i Anfirrió excel·lent, en
tant que Jeanne Boitel resta dis-
creta en el seu personatge d'Alc-
mena.

La presentació de l'obra és mag-
nífica. Hi ha una grandiositat d'es-
cenaris, una decoració plenament
evocadora, una riquesa imponent.

Podrà resultar o no d'un film de
públic —això depèn del caràcter i a
la classe del tema— però, decidida-
ment es tracta d'una producció de
gran envergadura i d'una valua ar-
tística innegable. La Ufa pot sig-
nificar la seguretat que el seu prestigi
surt més consolidat.

JOSEP SAGRE

L'encisadora Gertrude Michael en els moments de la seva actuació a l'espectacle. Hous-la ací després d'una sessió de repòsit pel fotògraf

LA PROXIMA GRAN PRESENTACIO DEL CAPITOL

La primera producció espanyola de Fimo-fono: «Don Quintín el Amargao»

«Fimofono», la coneguda marca se-
leccionadora de films europeus—ge-
neralment les grans novel·les cine-
matogràfiques, les realitzacions més

atrevides, han anat avalades amb
aquesta marca—tingueu un gest d'a-
quells que sempre l'han caracterit-
zat en llançar-se a la producció es-
panyola. Una organització del presti-
gi d'aquesta, en fer-ho, comptaria
és innegable, amb els elements tec-
nics i artístics de més relleu. Del
contrari, no s'hauria llurats a l'em-
presa. La seva incorporació a la no-
stra cinematografia, donades, per al-
tra part, les seves elevadíssimes con-
cepcions del cinema, havia d'empe-
nar de satisfacció a tots els que
contem en la producció nacional
que, aviat, havia de veure's enriquida
amb les noves valuosos aportacions
d'aquesta nova producció.

El primer fruit ha estat «Don
Quintín el Amargao». Un assumpte
popular. Un assumpte que oferia
magnífiques perspectives a l'art ci-
nematogràfic. Un assumpte enqua-
drat dins dels nostres gustos, pro-
fundament i racionalment espanyol.
Adaptació de l'aplaudidíssima obra
de Carlos Arniches, amb personatges
senzills moguts per sentiments als
quals l'espectador no pot mostrar-
se indiferent.

Els qui coneixen l'obra bàsica sa-
ben a bastament que d'aquest as-
sumpte podia extreure's una pel·lícula
cinematogràfica plena d'interès,
simpàtica i gràcia. Calia, però,
naturalment, una bona adaptació
al cinema. Calia una realització
acurada.

«Fimofono» ha reeixit en tota la
línia. Sobre un guió pensat en cine-
ma, situacions perfectament d'ac-
cord a les exigències cinematogrà-
fiques s'ha obert un treball intel·
ligent. Una presa de vistes magni-
fica. Angles i plans bellíssims. Nervio-
sitat de la camera cinematogràfica.
Aquesta no roman un instant parat-
da. Va d'ací d'allà cercant els punts
de vista que donaran una visió més
suggeridora de l'escena. La tècnica
és perfecta. No és aparatosa. Fac-
tor condicionat a l'art dona brillan-
tesa al film sense aparèixer als ulls
de l'espectador.

El més remarcable d'aquest film
és la seva mobilitat, cosa que hem
pogut veure ben ramament a la pro-
ducció espanyola. Té una lleugeresa
de ritme, una agilitat deliciosa. Les
escenes es succeeixen amb magnifi-
ca rapidesa, gairebé podriem dir
que llisquen sobre el lleng. És ver-
tament un film espanyol amb to-
tes les característiques del film a-
mericà.

A més, hom hi troba un diàleg bri-
llantíssim. Un diàleg ple de graci-
oses ocurrencies, natural, sense en-
farfecs. I una interpretació excel·
lent.

L'empresa del Capitol, que ha de-
mostrat un esperit modern de su-
peració, ha correspost al gest de «Fi-
mofono» oferint-li el marc del seu
sal popularíssim per a presentar
amb tota dignitat, amb tots els ho-
nors aquesta magnífica realització.
Don Quintín el Amargao serà doncs
presentat al Capitol, on trobarà, se-
gurament, l'entusiasme del públic,
que sabrà apreciar tot el que signi-
fica aquest film, de progrés, dintre
de la cinematografia nacional.

La valentia és el que entona Aragó.
Amb la jota expressa aquest poble
de rudesia, però de noble franquesa,
tot el seu sentir, i en les notes d'a-
quest cant, altives notes de clari
guerru, hi ha sempre batecs vigor-
sos d'anima regional. Un poeta ara-
gonès digué que a la jota la passa-
ren de recent nascuda pel mantell
de la verge del Pilar, per tal que
opregues les virtuts de fermesa del
país. I, realment, Aragó assenta l'or-
dull de la seva personalitat sobre
aquestes dues columnes, solidesimes,
malgrat que immortals.

En el últim contrabandista, film
directe en espanyol del Repertori
M. de Miguel, interpretat per Fleta
i Joana Alcáiz, hi ha infinites pro-
ves de la múltiple expressivitat d'a-
quest cant folklòric, brillant valuos
per la seva riquesa en facetes; jotes
que diuen tendres d'amor i tur-
ments de gelosia; boniques jotes d'a-
dults galants; jotes inflamades de
bel·lic ardent; jotes, en fi, de tots els
gustos, dites per una sola veu o can-
tades a l'unison per cent gloses.

El més vibrant dels cants típics
espanyols, el d'accent més viril i
encones, el que més entusiasma, apa-
siona i enardeix per la seva robuste-

La Música

Al conseller de Cultura i a l'opinió pública

EN DEFENSA DELS NOSTRES ARTISTES LIRICS D'OPERA

Ens ha estat tramesa la nota se-
güent, que conte atinades observa-
cions:

«No tenim més que recordar els
noms de tants artistes lírics fills d'a-
questa terra que han estat l'admir-
ació dels públics arreu del món, per-
què pensem una mica en l'esdeve-
nidor dels artistes actuals i dels que
encara no s'han donat a conèixer i
que, probablement, no podran realit-
zar-lo, per haver desaparegut per
complet aquell teatre d'òpera popu-
lar en el qual es descobrien tots els
valors artístics que més tard eren
aclamats en els més grans teatres
de l'estranger».

Quan es descobria un d'aquests
emotors de celebritat, el primer que
se li aconsellava era que anés a per-
fccionar-se a Mila, perquè allí, a
més de l'ambient, que per si sol ja
era un estudi, s'hi podia fer una
bona pràctica.

Efectivament, en aquella ciutat
italiana s'organitzaven durant l'any
un sens fi de companyies d'òpera
que donaven treball fins i tot als princi-
pals, els que, degut a aquella
pràctica continua, acabaven per per-
fccionar-se i enlairar-se al més alt
nivell artístic.

Tot això ha desaparegut per com-
plet.

Ja no podem aconsellar cap artis-
ta novell que vagi a Mila a per-
fccionar-se, puix que si allí s'organit-
zaven —osem per exemple— cent
companyies d'òpera durant l'any,
avui, dissortadament, amb prou fei-
tes se n'organitzen deu. Per tant, es
hauria de pensar a donar a fer pràctica
a aquell país en no tenen treball i
per a atendre els seus artistes.

El mateix «no» el trobem arreu del
món. Amb la diferència que tots els
altres països s'han fet lleis protecto-
res per als seus artistes, en les quals,
d'una manera més o menys directa,
se permeten l'actuació d'artistes es-
trangers als seus respectius teatres.

No creiem haver de recórrer a l'ex-
trem de demanar ajut per patriotis-
me, car pensant solament amb els
nostres ideals, seguim del color que
siguin, no tindríem més remei que
fer tot el que sigui per tal que no
desaparegui aquest art que ha donat
tant de nom i glòria a la nostra
terra.

Si les nostres corporacions oficials
dounen certes subvencions al nostre
primer teatre, el qual cap artista
deis nostres no pot donar-se a co-
nèixer ni fer cap pràctica, seria molt
beneficiós pels interessos nacionals
que una part d'aquestes subvencions
fos destinada a encoratjar els nos-
tres artistes amb una temporada d'o-
pera popular tots els anys, i els ar-
tistes que durant aquesta temporada
d'òpera popular hagin donat proves
d'estar en condicions per a actuar
en teatres de primera categoria, fos
obligació del nostre primer teatre el
contractar-los.

Ricard FUSTE

Festes per als infants, interessants
demostracions pràctiques de la re-
vista «Menage», confecció d'estores
a la vista del públic... Tot això al re-
cinte de l'Exposició

LA PROPERA SESSIO A «DISCOFOLS»

Les sessions tan agradables que va
iniciar el curs passat la novella en-
titat «Discofols», Associació pro Musi-
ca tornaran a celebrar-se i amb ma-
jor amplitud en el curs present. El
nombre d'audicions serà augmentat
al doble. Alternaran les audicions-
conferències, presentant obres espe-
cialment seleccionades a aquest fi,
amb audicions-exposició, de caràcter
informatiu, presentant les noves
aparicions més importants en el do-
mini de la música registrada en disc,
acompanyades simplement d'un breu
comentari d'informació.

La sessió inaugural de la nova
temporada, que tindrà lloc dimecres
que ve, serà dedicada a obres de
Mozart i Schubert, entre aquestes
unes delicioses danses alemanyes del
músic vienès que recentment ha des-
cobert el compositor Anton Webern i
que ell ha instrumentat experta-
ment per a petita orquestra. El mes-
tre Robert Gerhard comentarà les
obres d'aquesta audició inaugural.

Tot seguit, el dia 14, tindrà lloc
la segona sessió, que consistirà en
l'audició de les últimes edicions gra-
mofòniques, les quals seran presen-
tades per Josep Palau.

Ambdues sessions tindran efecte a
la Sala de la Llibreria Catalana.

EL CONCERT D'AQUESTA TARDA DE L'ORQUESTRA PAU CASALS

Aquesta tarda tindrà lloc, al Palau
de la Música Catalana, el quart con-
cert organitzat pel Patronat de l'Or-
questra Pau Casals, de l'actual sèrie
de tardor. Molts al·lèctres reuneix
l'audició d'avui; volem remarcar,
però, només el fet de donar-se per
primera vegada en audició pública
les «Sis cançons», de Pau Casals, a
càrrec de Concepció Badia d'Agustí,
amb acompanyament al piano pel
mateix Pau Casals; això sol justifica
sobradament l'expectació que ha sus-
citat aquest concert, el qual consti-
tuirà, sense cap mena de dubte, una
de les més altes solemnitats musi-
cals d'aquesta temporada.

El programa íntegre que hom in-
terpretarà aquesta tarda és com se-
gueix:

- I. «Concert de Brandenburg nú-
mro 5», en re major, per a piano,
flauta, violí i orquestra de corda. J.
S. Bach.
- II. «Goyescas», fragments de l'o-
pera de Granados. «Sis cançons»,
pel a soprà i piano. Pau Casals.
- III. «Quarta simfonia», en mi me-
nor. Brahms.

La direcció anirà a càrrec del mes-
tre Pau Casals.

UNA ENQUESTA

Si voleu conèixer el pensament de les grans
figures, encara vivents, de la Renaixença
Catalana i dels homes de l'anomenada
generació del 98 A

LA HUMANITAT

TROBAREU MOLT AVIAT LA RESPOSTA
QUE HAURAN DONAT

ANTONI RUBIO I LLUCH, PERE COROMINES, JAUME
MASSO I TORRENTS, POMPEU FABRA, JOAQUIM RUY-
RA, JOAQUIM CASES CARBO, FERRAN DE SA-
GARRA, EMILI GUANYAVENTS I VÍCTOR CATALA

i moltes altres figures encara no consulta-
des, a les preguntes següents:

—¿QUINA OPINIO US MEREIXEN LES JOVES
PROMOCIONS LITERARIES?

—¿COM VEIEU EL FUTUR IMMEDIAT DE LA
LITERATURA CATALANA?

—¿ENTENEU QUE LA PREDILECCIO QUE PA-
SA EL PUBLIC PER LES GRANS BIOGRAFIES
NOVEL·LADES POT SIGNIFICAR DETRIMENT PER
A LA NOVEL·LA?

—¿TENIU FE EN L'ESDEVENIDOR DE LA
MODERNA POESIA CATALANA?

Dintre breus dies anunciarem la data ini-
cial de la publicació d'aquesta enquesta

JUSTICIA MILITAR

LA CAUSA PELS FETS DE L'HOSPITALET

Ahí al matí, al jutjat núm. 1, es
celebraren diverses proves de plene-
ria de la causa que instrueix el jutge
comandant, senyor Urrutia, pels es-
deveniments ocorreguts el 5 d'octu-
bre a l'Hospitalet. Durant el matí,
declararen vint testimonis i altres
vint a la tarda. Assistiren a les pro-
ves els advocats defensors.

Com sigui que després de compe-
rar a les esmentades proves divers-
os testimonis que havien estat pre-
viament citats, el jutge senyor Urru-
tia, per ignorar els seus domicilis,
els empra per tal que compareguin
el proper divendres, dia 8, a les deu
del matí. Son els següents testimo-
nis: Pere Tort i Sans, Antoni Puigde-
l·livi i Agueri, Angel Tejedor i Fra-
ga, Jaume Agudé i Miro, Adolf Al-
caide, Narcís Herrero i Casalta, Jo-
sep Martínez i Melgar, Josep Bravo
i Minarro, Isidre Carles i Lacambra,
Antoni Duch i Soler, Domènec Vidal
i Campana, Sebastià Abel i Calmet,
Joan Padrós i Ramaseda, Amadeu
Llorens i Ferran.

CAUSES QUE PASSEN A QUALIFICACIO FISCAL

Per diversos jutges han estat tra-
meses a Auditoria les següents cau-
ses:

Pels fets de Porrera, contra Josep
Cabrè i Pons i altres.
Pels fets de Panç.
Jardi i altres.
Pels fets de Pong.
Pels fets de Borges Blanques, con-
tra Manuel Falco i Canals i cinc més.
Pels fets de Bot (Tarragona), con-
tra Joan B. Pallarès i Giménez i quin-
ze més.
Pels fets de Tàrraga, contra Josep
Devant i Miralles i quatre més.
Igualment la causa contra Daniel
D. Montserrat, per l'ocorregut la nit
del 6 d'octubre a la Conselleria de
Governació.

Totes aquestes causes passaran al
Fiscal per a la qualificació de l'acu-
sació i després al vocal ponent per
al seu estudi. Els Consells de Guer-
ra d'aquestes causes tindran lloc a
Lleida o Tarragona, segons depen-
guin les poblacions d'una o altra
provincia.

EL NOU VOCAL PONENT

Es esperat un dels primers dies de
la setmana vinent, el vocal ponent
de la causa dels fets de Bot, que ha
d'actuar en els Consells de Guer-
ra d'oficials generals que hi ha pen-
dents de celebració i que sumen al
votant de disset causes, les quals
s'han de veure.

CAUSA QUE S'ARXIVA

Ha passat a Auditoria per al seu
arxiu la causa número 235 de l'any
passat, contra Josep Maria Baptista
i Roca, de «Palestra», el qual es tro-
ba en rebella.

REQUERIMENT A UN FIA-DOR

Ahí fou requerit pel jutge el fia-
dor de Josep Molina i Molina, pres-
entat en la causa pels fets de Manresa,
i que s'ha absentat de l'esmentada
població, per tal que l'auditor fador
o presentés el processat o fes efecti-
va la fiança.

AGENT DE VIGILANCIA PROCESSAT

El jutge tinent coronel senyor Angel
Martínez Penhalver ha dictat autè de
processament sense presó contra l'a-
gent de vigilància, senyor Segundí
Garcia Negro, que estava encarregat
de la custòdia del President del Par-
lament Català, senyor Joan Casano-
vas.

DILIGENCIES PER LA GRESSIO D'UNA SENTINELLA

El jutge comandant senyor Urru-
tia va prendre declaració ahir a di-
versos soldats, que estan de guar-
nició a Montjuïc, per tal d'aclear la
forma com fou ferit el paisa Fran-
cesc Planes i Roig. Els soldats, que
eren els que estaven de guàrdia a-
quell dia, confirmaren que l'esmen-
tada sentinella estava en un indret
on ja han estat agredits altres
sentinelles dues vegades, i una
vegada la que prestava el servei re-
sultà morta.

Ahí a la tarda, el jutge va estar
a l'Hospital Clínic per a prendre de-
claració al processat, el qual mani-
festà que es passava i que no va
oir cap veu d'alto i que el primer a-
vis que va rebre fou el tret que e' fèri.

Per l'indult de Florenti Prieto

L'Ateneu Popular de Gràcia ha
trames els telegrames següents:

«President de la República Espan-
nyola. Madrid. — Ateneu Popular de
Gràcia prega sigui concedit l'indult
de l'obrere Florentino Prieto, condem-
nat a mort per un Consell de guer-
ra d'Oviedo. — Per la Junta, Miquel
Ferrer i Josep Lluís.»
«President del Consell de Minis-
tres. Madrid. — Ateneu Popular de
Gràcia prega aconseguir l'indult de
l'obrere Florentino Prieto condemnat
a mort per un Consell de Guerra
d'Oviedo. — Per la Junta, Miquel
Ferrer i Josep Lluís.»

Noticiari

— La Penya Cultural i Esbarjo
(Baix de Sant Pere, 35, principal)
invita totes les Penyes i simpatit-
zants a la inauguració de la Sala
d'Actes que tindrà lloc avui, a les
cinc de la tarda, amb un lliure ball
de societat, amenitzat per la famosa
orquestra de jazz «Melodion's Or-
chestra».

— Els dies 7 i 8 de novembre del
1935, a les nou del matí, seran ve-
nutes en pública subhasta al Mont de
Pietat de la Mare de Déu de l'Es-
perança Secció de Crèdit pignoratiu
de la Caixa de Pensions per a la Ve-
llesa i d'Estalvi, els empenyoraments
de joells vençuts abans del dia 1
d'agost del 1935. L'entrada a la sala
de subhastes és per la Plaça de Jun-
queras 2, entresol.

SALDA TOT
— Ahí tingué lloc l'obertura dels
establiments i subhasta d'articles cor-
rents, qualitats garantides, a preus
de saldo, nou sistema de venda que
s'ha implantat a la nostra ciutat.
Els desitgem bona sort.

L'enterrament de l'historiador Francesc Martorell

Ahí, a la tarda, s'efectuà l'enterra-
ment del qui fou destacat historiador
català i membre de l'Institut d'Estu-
dis Catalans senyor Francesc Mar-
torell i Trabat.

L'acte fou molt concorregut per
les nombroses amistats amb que comp-
tava l'il·lustre finat, entre les quals
destacaven prestigioses personalitats
del nostre món cultural.

Reiterem el nostre condol als fami-
liars de Francesc Martorell, amb mo-
tiu d'aquesta irreparable pèrdua.

¿Com guarir...

LA PIORREA

Amo l'unic producte eficaç que existeix!

A N I V E N E R O L

Demaneu l'oposició gratuïta «Confidencial» al vostre farmacèutic, o bé

a l'establiment Vilar, Via Laietana, 60.

Alegre! Dinàmic!
Divertit! S'apropaANN SOTHERN
ETHEL MERRMAN
GOLDWYN GIRLS

LOS ARTISTAS ASOCIADOS

Disposat a divertir tot Barcelona

RITMES NOUS

DONES FORMOSAS

RIALLADES CONSTANTS

«EL ORIGEN DEL HOMBRE Y DE LA VIDA», AL TIVOLI

Argument: Doctor Nicolás
Kaufmann. Col·laboradors:
Dr. Ulrich, T. Schütz, Wol-
fram Junghans, Willy Ache-
sel. Fotografia: Carl Hof-
man. Microfotografia: Uda
Hollman. Producció: UFA.

Aquest film curiosíssim, de cert
carre científic, ens mostra amb imat-
ges certes, aspectes de la procrea-
ció en les més oposades espècies d'a-
nimals i tracta de demostrar-nos al-
gunes transformacions sores per la
Naturalesa, sense concrecions que
no li serien tampoc possibles, asse-
nyant vestigis atàvics que tenen
marcada influència en la vida hu-
mana. Hom es basa en algunes ten-
tes, repetim que sense afirmacions
concretes, recozant-les amb raons
magnífiques força interessants. El
el capítol de procreació se'n mostra
entre diverses espècies de besties, la
granota, el cargol, alguns peixos, les
aranyes, etc., donant detalls curio-
síssims que fan l'explicació més cap-
tivant encara.

De pas ens descobriem algunes a-
vencions de la Naturalesa: la noia
amb pell de peix, l'home amb potes
d'animal, etc. Per a demostrar l'e-
volució de l'home ha recorregut a
la reconstrucció escènica i en aquest
aspecte ens dona una explicació ve-
tablement interessant. Quan a la
sta ha estat necessària una pa-
ciència extraordinària. Amb ajut del
microscop se'n descobriren el secret
algunes manifestacions de la vida
animal. Imatges reals, convincents,
gran valua cultural.

Es difícil aprofundir en un co-
mentari el contingut d'una obra d'a-
quest caràcter. Diguem, doncs, uni-
cament que es tracta d'un document
d'un interès realment destacat. És
una pel·lícula, en fi, curiosíssima
que obre els ulls a molts secrets des-
coneguts de la vida.

Molt aviat:

EL DRAMA VIBRANT D'UN POBLE
QUE ES REVOLTA CONTRA EL SEU
TIRA

CINEMA CATALUÑA

DEMA

Darreres projeccions

DE

NOBLEZA

BATURRA

la pel·lícula CENTENARIA

que entra en la seva

CINQUENA SETMANA

FLETA A LA PANTALLA

Les jotes de «El último

contrabandista»

El més vibrant dels cants típics

espanyols, el d'accent més viril i

encones, el que més entusiasma, apa-
siona i enardeix per la seva robuste-

CINEMA PARIS

MONUMENTALS PROGRAMES

AVUI

Matinal, a les 10/15

Tarda, a les 3. Numerada,

a les 6

—

PIERRE BRASSEUR, en

Sábado, Domingo

y Lunes

divertidíssima comèdia

i la grandiosa producció

L'estat, gairebé paral·litzat, de les obres del que fou durant cinc centúries "Hospital de la Santa Creu"

Treballem amb una consignació de només 150.000 pessetes anuals -- ens diu l'arquitecte municipal, senyor Florença

PRIMERA IMPRESSIO

La primera impressió que hom té en penetrar per les amplies naus d'aquest vast edifici de les darreries de l'edat mitjana, és la d'abandonament. Arreu veiem parets foradades, sostres esfondrats, trespols rebentats; tot, llevat d'una part molt petita, està començant, però no hi ha res enllestir.

—Sabeu què ha passat?—ens deia l'amable senyor Pi, encarregat de les obres. —Dones, senzillament, que el senyor Tal té interès que sigui enllestida primer que tot la seva secció; però el senyor Tal altre no vol ésser menys i així és com s'han embastat totes i com que el pressupost és irrisori, donada la magnitud de les reformes a acomplir, no se n'ha pogut enllestir, fins ara, definitivament, cap.

—Heu de pensar que, només enderrocant, hi varem passar un any. Veieu, tot això estava edificat i ens mostra un espai ple de runes, però ha calgut enderrocar-ho per tal de fer espais lliures—que després seran jardins—i facilitar la ventilació i la il·luminació. Després s'hagué de treure tota la terra que hi havia aci. Aquesta operació sola pujà més de dues-cents mil pessetes.

En aquell moment traspassava el pati, entre les runes, una rata com un conill. La senyalem al senyor Pi. No en fa cas.

—Le tenim ensenyades ja—ens diu.

EL PRESSUPOST EXTRAORDINARI

Fins aquest abril ha regit el pressupost vell que feu l'honorable conseller de Finances, senyor Martí i Esteve. Per a continuar, però, les obres d'una manera efectiva, cal esperar el pressupost extraordinari.

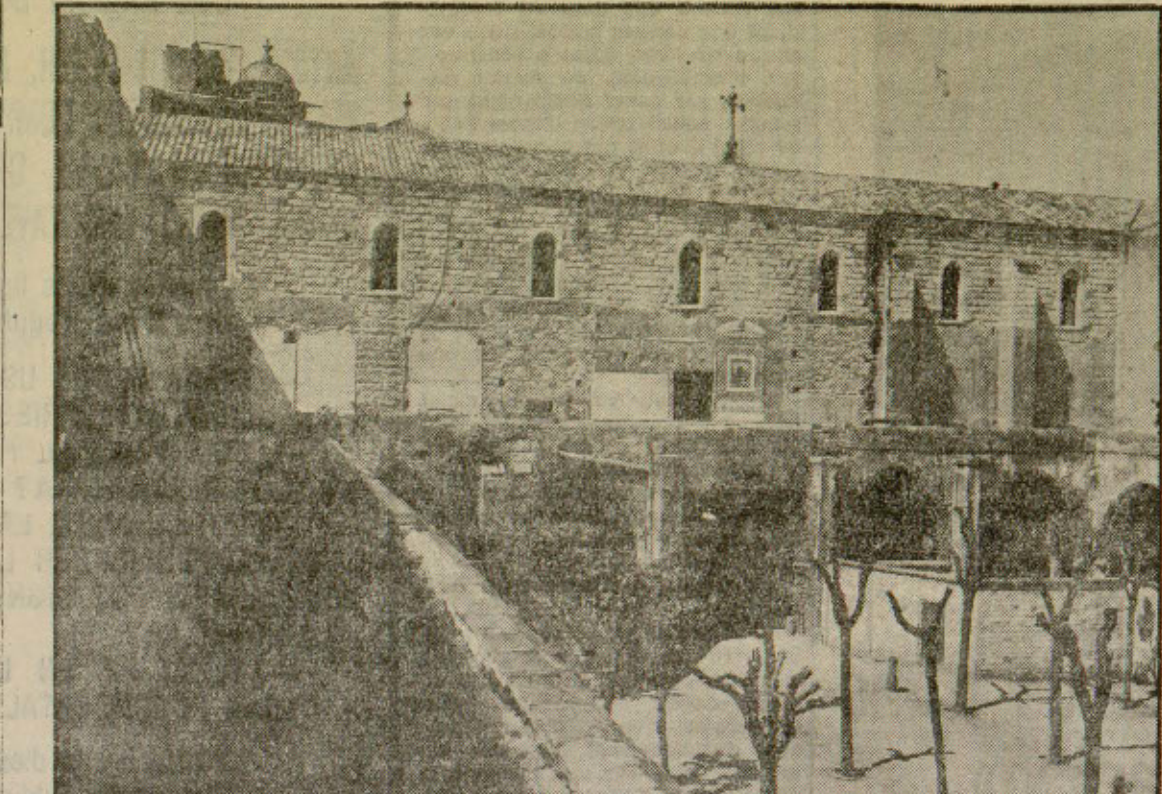
—Aleshores—ens diu l'arquitecte, senyor Florença—seria possible d'habilitar en molt poc temps una de les tres naus que, en forma de U, són destinades a la Biblioteca de Catalunya. Aquesta biblioteca, que consta de mig milió de volums, hi cabria de sobres, ja que n'hi caben ben bé tres milions.

Hem pogut seguir detalladament aquestes grans naus, que tenen una

valor artístic — com poguérem comprovar, —d'altres són simples ornamentacions. Sembla que hom té la intenció de conservar aquesta singular decoració.

L'ANTIC HOSPITAL

L'hospital primitiu, per una Bar-

La nova instal·lació, de les tres que ocupava la Biblioteca de Catalunya, vista des del passatge de l'Hospital

colona provincial amb escassa població, era un gran hospital. En aquell temps, ja que en aquestes grans naus només s'hi arreglaven dues fileres de llits. En els seus darrers, però, quan la població de Barcelona passà dels 500.000 habitants, n'hi havien quatre rengles i encara

tes i fer el trespòl, hom les omplí de terra. Ara bé, aquesta terra pesa moltes tones i en alguns llocs ha ensorrat la volta, que ha necessitat reparació. Actualment, hom procedeix a extreure la terra. En lloc d'ella s'hi faran uns petits embans. Després s'hi posarà una capa aïllant de suro i, des-

prés, un altre de ciment i, finalment, ben enluminades; la de Meteorolo-

gia del doctor Fontseré, la de Biologia, la d'Arqueologia, Geografia, una escola de biblioteques, etc., etc.

Aquesta vista prometedora ens fa desitjar amb tota l'ànima que ben aviat una consignació suficient i decorosa permeti donar als treballs l'empenta definitiva.

Josep SOL

CONGRES JURIDIC CATALA

Existeix enorme interès entre els

hoovers de Dret amb motiu dels treballs preparatoris per al Congrés Jurídic Català, la Comissió Executiva del qual fou constituïda el dia 27 de juny darrer, en la reunió celebrada a l'estatge de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya.

El Congrés Jurídic Català tindrà lloc a Barcelona el mes d'abril de l'any que ve. Els lletrats estudiosos hi acudirán en gran nombre i cristallitzaran el pensament Jurídic de la Catalunya actual projectant llur atenció en temes de viu interès i d'apassionant oportunitat.

La Comissió Executiva del Congrés Jurídic Català, un cop passada l'època d'estiu, ha reprès les seves activitats. Les Sub-comissions Permanents de Reglaments, de Ponències, d'Econòmica, la de l'Exposició Bibliogràfica i la d'Actes Oficials i de Propaganda, prencipen respectivament pels senyors Amadeu Hurtado i Miró, Josep Maria Omar i Gelpi, Joan Moles i Ormella, Ramon Coll i Rodés, Pau Font de Rubinat i Estanislau Duran i Reynals, es reuneixen amb molta freqüència i vi-bren d'activitat organitzadora.

Molt aviat començarà un cicle de conferències radiades a càrrec de figures de relleu en el Dret de Catalunya, les quals explicaran l'abast i la significació del Congrés Jurídic Català.

UNA CERTA MENA D'ART MITEVAL

Es veu, però, segons ens explica aquest xicot, no tothom que visita l'hospital desitja la seva companyia. Diu que un dia s'hi presentà una francesa a visitar-lo.

—Si té feina, faci-la, que jo ja en tinc sola. No estigui per mi—li va dir.

I el xicot, que té consciència de les joies arqueològiques que ve obligat a vigilar, insistí que no en tenia cap de feina, que, al contrari, l'acompanyaria amb molt de gust.

—Es que, sup. de vegades trobes alguna cosa que t'agrada, te l'imagines si n'hi ha trenta en total i només sis o set paletes.

Hom comprendrà que això no és gens avantatjós per a l'economia de les obres, que es comenci una cosa i que després s'angeli de deixar empanatada per manca de recursos.

LA GENT QUE TREBALLA A LES OBRES

—En un principi hi teníem setanta homes—ens diu el senyor Pi—ara

apenes si n'hi ha trenta en total i només sis o set paletes.

Hom comprendrà que això no és gens avantatjós per a l'economia de les obres, que es comenci una cosa i que després s'angeli de deixar empanatada per manca de recursos.

EL PATI DE LA CISTERNA

Una de les coses més ben resoltes és aquest pati de la Cisterna de Sant Pau, segons resa la pedra picada. Es veu que en les seves gale-

ries de columnes bellament tornejades hi prenen el sol els convalescents. Mentrestant els que volien passar a la història inscrivien el seu nom sobre la pedra: «El dia Tal de 1823 salí Vicente Martínez Borràs».

UNA PLACA HISTORICA

En un recó velem una gran lapida de pedra amb una extensa inscripció que assenyalava la data del 1820, en què fou canalitzada a l'hospital l'aigua de la font de Canaletes, salvant de l'oblit totes les persones que contribuïren a tal millora.

QUAN LA COSA ESTIGUI LLESTA...

Quan tot estigui llest, serà, evidentment, magnífic. Hom completará el pati del passatge de la Creu, acabant de construir el claustre que, segons

sembla, no existí mai si no és en el projecte. A més, així servirà per a tancar la U i donar comunicació a tot l'edifici.

LES DEPENDENCIES DE L'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS ACTUALMENT INSTAL·LADA A L'EX-HOSPITAL

En una petita sala molt ben resolta, tant per la simplicitat de l'amoblament com per l'adaptació de l'edifici històric a les modernes necessitats docents, el doctor Terradas, una de les figures més eminents de la Universitat Nova, dona ja actualment unes classes de matemàtiques. Damunt de la seva taula hi poguérem veure encara uns apunts amb complicades formes algebraïques.

Ressegürem altres sales i aules, totes d'un mateix gust simple i sever, ben enluminades; la de Meteorolo-

gia del doctor Fontseré, la de Biologia, la d'Arqueologia, Geografia, una escola de biblioteques, etc., etc.

Aquesta vista prometedora ens fa desitjar amb tota l'ànima que ben aviat una consignació suficient i decorosa permeti donar als treballs l'empenta definitiva.

Josep SOL

CONGRES JURIDIC CATALA

Existeix enorme interès entre els

hoovers de Dret amb motiu dels treballs preparatoris per al Congrés Jurídic Català, la Comissió Executiva del qual fou constituïda el dia 27 de juny darrer, en la reunió celebrada a l'estatge de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya.

El Congrés Jurídic Català tindrà lloc a Barcelona el mes d'abril de l'any que ve. Els lletrats estudiosos hi acudirán en gran nombre i cristallitzaran el pensament Jurídic de la Catalunya actual projectant llur atenció en temes de viu interès i d'apassionant oportunitat.

La Comissió Executiva del Congrés Jurídic Català, un cop passada l'època d'estiu, ha reprès les seves activitats. Les Sub-comissions Permanents de Reglaments, de Ponències, d'Econòmica, la de l'Exposició Bibliogràfica i la d'Actes Oficials i de Propaganda, prencipen respectivament pels senyors Amadeu Hurtado i Miró, Josep Maria Omar i Gelpi, Joan Moles i Ormella, Ramon Coll i Rodés, Pau Font de Rubinat i Estanislau Duran i Reynals, es reuneixen amb molta freqüència i vi-bren d'activitat organitzadora.

Molt aviat començarà un cicle de conferències radiades a càrrec de figures de relleu en el Dret de Catalunya, les quals explicaran l'abast i la significació del Congrés Jurídic Català.

UNA CERTA MENA D'ART MITEVAL

Es veu, però, segons ens explica aquest xicot, no tothom que visita l'hospital desitja la seva companyia. Diu que un dia s'hi presentà una francesa a visitar-lo.

—Si té feina, faci-la, que jo ja en tinc sola. No estigui per mi—li va dir.

I el xicot, que té consciència de les joies arqueològiques que ve obligat a vigilar, insistí que no en tenia cap de feina, que, al contrari, l'acompanyaria amb molt de gust.

—Es que, sup. de vegades trobes alguna cosa que t'agrada, te l'imagines si n'hi ha trenta en total i només sis o set paletes.

Hom comprendrà que això no és gens avantatjós per a l'economia de les obres, que es comenci una cosa i que després s'angeli de deixar empanatada per manca de recursos.

LA GENT QUE TREBALLA A LES OBRES

—En un principi hi teníem setanta homes—ens diu el senyor Pi—ara

apenes si n'hi ha trenta en total i només sis o set paletes.

Hom comprendrà que això no és gens avantatjós per a l'economia de les obres, que es comenci una cosa i que després s'angeli de deixar empanatada per manca de recursos.

EL PATI DE LA CISTERNA

Una de les coses més ben resoltes és aquest pati de la Cisterna de Sant Pau, segons resa la pedra picada. Es veu que en les seves gale-

ries de columnes bellament tornejades hi prenen el sol els convalescents. Mentrestant els que volien passar a la història inscrivien el seu nom sobre la pedra: «El dia Tal de 1823 salí Vicente Martínez Borràs».

UNA PLACA HISTORICA

En un recó velem una gran lapida de pedra amb una extensa inscripció que assenyalava la data del 1820, en què fou canalitzada a l'hospital l'aigua de la font de Canaletes, salvant de l'oblit totes les persones que contribuïren a tal millora.

QUAN LA COSA ESTIGUI LLESTA...

Quan tot estigui llest, serà, evidentment, magnífic. Hom completará el pati del passatge de la Creu, acabant de construir el claustre que, segons

LA NOSTRA SUBSCRIPCIO

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Suma anterior...	157,384'25	Família Solà ...	3'	Josep Torrens ...	1'
Dos esquerrans del FI-GARO (tercera vegada)	10'	J. G. J. ...	2'	J. P. ...	0'50
Penya «Difícils del Catalunya» (42 setmana)	41'	C. B. B. ...	5'	Isidre Sala ...	1'
Pere Ararà ...	10'	Una vídua amb tres fills d'esquerra ...	3'	Leonce Diez ...	2'
A. M. i P. ...	3'	Receptat entre la gent de MONTBLANC i Partit d'Esquerra (primera v.)	25'	Josep Gallús ...	0'50
Un grup del Partit de Concentració Federal d'Esquerra (primera v.)	10'	Un grup de vulcanistes (15 setmana) ...	13'50	Gabriel Pascual ...	1'
Antoni Tondo ...	5'	Un grup de teixidors de la casa «Martí, Llopart i Trenys» ...	20'	Vaienti Pujol ...	1'
Agustí Abós ...	5'	Una catalana simpàtica ...	1'	Josep Rosello ...	1'
Isabel Fossas ...	1'	Ramon Navas ...	2'	Lluís Alberich ...	2'
Amàlia Escoda ...	1'	R. Arderiu, de GUARDIOLA DE BERGA ...	1'	Josep Bartolí ...	1'
Assumpció Barrios ...	1'	«Arminyó» (quarta setmana) ...	2'	Climent Remoinés ...	1'
Antoni Ventura ...	1'	Ramon Passolas (id.) ...	2'	Martí Planas ...	1'
Antoni Escoda ...	1'	Una republicana anticlerical (setmana) ...	5'	Josep Serra ...	1'
Manuel Canyelles, de SELVA DEL CAMP ...	1'	Família Alina ...	0'50	Gregori Miret ...	1'
Francesc Boget, de SELVA DEL CAMP ...	1'	E. S. S. (setmana) ...	0'50	Alfons Casanovas ...	1'
Francesc Pujol, de SELVA DEL CAMP ...	1'	Nena Maria Arbonés (id.)	1'	Salvador Jordana ...	0'50
Ballester ...	2'	Anna Fort (setmana) ...	2'	Cosme Plana ...	1'
Maria Geis, a la salut de Companys i consellers ...	1'	Una aragonesa ...	2'	Josep Picoia ...	1'
Tres amigues del Mercat de la Boqueria ...	5'	A la memòria de Companys i consellers, Francesca Cabases ...	1'	Ramon Marcos ...	1'
Una vascogarda que es-pera ...	2'	GRUP D'EMPLEATS dels TALLERS «METRO TRANSVERSAL» (26 desena) ...	10'	Isidre Espert ...	1'
Ines, noies d'esquerra, amigues dels presos (26 vegada) ...	10'	P. Turà ...	1'	Josep Llopart ...	1'
M. Cantarrell ...	2'	I. Burgués ...	1'	Ramon Novel·l ...	1'
Josep Sotol ...	2'	A. Armora ...	1'	Jaume Sanjaes ...	1'
Ego Sum qui Sum (un metge català) ...	6'	C. Gómez ...	1'	Josep Fábregas ...	1'
V. C. 44 ...	6'	L. Burgoy ...	1'	Josep Pujol ...	1'
J. Parellada (quarta setmana) ...	2'	A. Bonet ...	1'	Josep Vila ...	1'
Carola Ramis ...	4'	B. Escudero ...	1'	Maria Gonzalez ...	2'
Un del Foment de Sants Rosa ...	1'	J. Lorenzo ...	1'	Lluís Pons ...	1'
A. S. A. E. (34 vegada) ...	7'	M. Pera ...	1'	Enric Lopez ...	0'50
GIRONA. Un grup d'esquerrans del dipòsit de màquines de M. S. A. (9 vegada) ...	1'	P. Maristany ...	1'	Josep Guinart ...	2'
Joan Barneda ...	2'	J. Poch ...	1'	Juan Coca ...	1'
Antoni Bruñac ...	1'	A. Cabre ...	1'	Kanon Pujol ...	0'50
Joan Barroca ...	0'50	L. Morera ...	1'	Josep Pujol ...	1'
A la memòria de Companys i consellers ...	1'	X. X. ...	1'	Enric Lopez ...	0'50
A la memòria de l'avi i consellers ...	2'	UN GRUP D'ESQUERRA DEL CARRER CREU DELS MOLERS (P. S.) (16 vegada) ...	1'	Juan Coca ...	1'
Benet Torrellas ...	2'	Enriqueta ...	2'	Kanon Pujol ...	0'50
Andreu Barri ...	1'	Antonia ...	0'50	Josep Pujol ...	1'
F. Alexandri ...	1'	Victoria ...	0'50	Enric Lopez ...	0'50
C. Bosch ...	0'50	Fernanda ...	0'50	Juan Coca ...	1'
Jaume Bellu ...	1'	Tereteta ...	0'50	Kanon Pujol ...	0'50
Enric Ribas ...	1'	Flar ...	0'50	Josep Pujol ...	1'
Un de nou ...	1'	Quimet ...	0'50	Enric Lopez ...	0'50
Un ex-pres ...	1'	Ramona ...	0'50	Juan Coca ...	1'
Joan Niell ...	1'	Vicenta ...	0'50	Kanon Pujol ...	0'50
En Pep de Cassà ...	1'	Merce ...	0'50	Josep Pujol ...	1'
Jaume Casanovas ...	0'50	Francesca ...	0'50	Enric Lopez ...	0'50
Josep Rionell ...	0'50	Lola ...	0'50	Juan Coca ...	1'
Conrad Niell ...	0'50	Cisqueta ...	0'50	Kanon Pujol ...	0'50
Domenec Sanchez ...	1'	Marieta ...	0'50	Josep Pujol ...	1'
CATORZE DE BONA FE (quarta setmana) ...	0'50	Teresina ...	0'50	Enric Lopez ...	0'50
Noí de Pontons ...	0'50	Antonieta ...	0'50	Juan Coca ...	1'
Manuel Ponz ...	0'50	Simó ...	0'50	Kanon Pujol ...	0'50
Un de F. N. R. ...	0'50	GRUP DE FERROVIARIS DELS TALLERS DE SANT ANDREU, NORD (quarta mensual) ...	1'	Josep Pujol ...	1'
Josep Liagostera ...	0'50	Octubre:		Enric Lopez ...	0'50
Joan B. Ripoll ...	0'50	Miquel Gabardós ...	2'	Juan Coca ...	1'
Daniel Casals ...	0'50	Joan Lligona ...	2'	Kanon Pujol ...	0'50
Mercè Ricart ...	0'50	Josep Obiols ...	1'	Josep Pujol ...	1'
Josep Massó ...	0'50	Jaume Camprubi ...	1'	Enric Lopez ...	0'50
Angel Riusenyo ...	0'50	Lluís Serra ...	1'	Juan Coca ...	1'
Manuel Richart ...	0'50	Joan Coronel ...	1'	Kanon Pujol ...	0'50
Antoni Giralt ...	0'50	Josep Bartrina ...	1'	Josep Pujol ...	1'
Josep Giralt ...	0'50			Enric Lopez ...	0'50
Pere Valls ...	0'50			Juan Coca ...	1'
Maxim Ygal ...	0'50			Kanon Pujol ...	0'50

Suma i segueix ... 157,800'75

FABRICA DE RELLOTGES

KRONOS

kambla Canaletes, núm. 3 xamfrà Tallers

L'aplicació de les restriccions

Política publica el següent interessant comentari sobre la celebració de restriccions: «Anuncio el señor Chapaprieta que con la aplicación de la Ley de Restricciones no sufrirán perjuicio alguno los funcionarios. Dijo, por lo tanto, la mita, exactamente, de la verdad. No han sido perjudicados los altos funcionarios que cobran grandes sueldos. Al contrario, estos ven aumentados considerablemente sus ingresos. En cambio, los funcionarios modestos, los que apenas pueden subsistir a sus necesidades, sufren una importante disminución en sus ya reducidos haberes. Este resultado es completamente distinto del que anunció el señor Chapaprieta, pero no es posible acertar en todo. Llegó el ilustre financiero a dicho sorprendente resultado por procedi-

mientos sencillísimos. En el Cuerpo de Catastro, por ejemplo, todos los arquitectos e ingenieros de las diversas categorías disfrutaban una gratificación fija de 3.360 pesetas anuales por especialidad; lo mismo los de 15.000 pesetas que los de 6.000. Todos igual gratificación, ya que no había diferencia en la especialización técnica. Los aparejadores y peritos agrícolas cobraban, a su vez, una gratificación de 2.040 pesetas, también igual para todos. El señor Chapaprieta, ha suprimido la gratificación uniforme y la ha substituido por otra del 40 por 100 de los sueldos. Con lo cual, los sueldos altos quedan aumentados y los modestos reducidos. Véase el detalle:

ARQUITECTOS E INGENIEROS			
Los de sueldo de 15.000 ptas.	GANAN	2.640 ptas. más que antes	
» » » de 12.000 »	»	1.440 » » » »	
» » » de 11.000 »	»	1.040 » » » »	
» » » de 10.000 »	»	640 » » » »	
Los de sueldo de 8.000 »	PIERDEN	60 ptas. de sus ingr.	
» » » de 7.000 »	»	560 » » » »	
» » » de 6.000 »	»	960 » » » »	

APAREJADORES Y PERITOS AGRICOLAS			
Los de sueldo de 8.000 ptas.	GANAN	1.160 ptas. más que antes	
» » » de 7.000 »	»	760 » » » »	
» » » de 6.000 »	»	360 » » » »	
Los de sueldo de 5.000 »	PIERDEN	40 ptas. de sus ingr.	
» » » de 4.000 »	»	440 » » » »	
» » » de 3.000 »	»	840 » » » »	

Con ello se ha logrado aplicar la Ley de Restricciones con injusticia evidente, pero aumentando la cifra total a cargo del Estado.

¿Com evitar...

el contagi de les malalties venèries? Amb l'únic producte eficaç que protegeix simultàniament ambdós sexes. I

ANTIVENÈROL

Protegiu-vos, guardiu i preveniu

Demaneu l'oposició gratuïta «Confidencial» al vostre farmacèutic, o bé a Establiments Viar. Via Laietana, 50.

La nova instal·lació que forma un dels costats de la U formada per les tres naus juntes

longitud de seixanta metres cada una per uns deu o onze d'ample. La més avançada, a la qual es refereix el senyor Florença, si bé ho és més que les altres dues, no per això es pot dir que no estigui molt. Es en aquesta nau que, en fer caure l'estorç i l'emblanquant que hom havia anat dipositant damunt la pedra, han sorgit unes curioses pintures. Més ben dit, són uns dibuixos, alguns d'ells, segons el senyor Florença, de verita-

L'ACONDICIONAMENT DE LES NAUS DESTINADES A BIBLIOTECA

Ybarra y C.^a, S. en C.
 Línies regulars de grans vapors per als destins
 que es detallen

SERVEI RÀPID SEMANAL ENTRE BARCELONA I BILBAO
 Sortides cada DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Màlaga
 Sevilla, Vigo, Vinyagarda, Corunya, Múset, Santander i Bilbao
 Arribades les scales de:
 Irttagueta, Ceuta i Huelva cada dues setmanes
 Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes

SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO
 cada dues setmanes

Sortides en DIVENDRES a la nit, cap a Irttagueta, Sant Carles,
 Vinaròs, València, Cullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almeria, Me-
 llilla, Motril, Màlaga, Ceuta, Cadix, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Vi-
 niagarda, Ferrol, Corunya, Arles, Múset, Santander, Bilbao i Passajes
 En les línies ràpid i corrent s'admet carrega per a l'ànger, Larrat,
 Casabianca amb transbordament a Màlaga i també per a l'illa Cien-
 tur i Ayamonte amb transbordament a Huelva.

SERVEI ENTRE BARCELONA, SÈTE I MARSELLA
 Sortides quinzenals en dijous cap a Sète i Marsella

Servei quinzenal cap a GENOVA
 La càrrega es rep al tinglado de la Companyia Moll del Rebalt
 Telefon 13885

SERVEI RÀPID CAP AL BRASIL, PLATA
 per moto-transatlàntics correus espanyols
 Sortides tíxas cada 21 dies

cap a SANTOS, MUNTVIDEO I BUENOS AIRES sortirà el dia
 5 de novembre del 1935, la magnífica motonau

«CABO SAN ANTONIO»
 que admetrà passatgers i mercaderies
 La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida al tinglado num-
 6 del Moll de Bislaire. Telefon 18774

CONSIGNATARIS:

FILL DE ROMUL BOSCH, S. en C.
 VIA LAETANA, 7
 TELEFON 22657

Les dues primeres ratlles: 1 pta.; per cada ratlla de més, 0'30; els dimarts, dijous i diumenges, un 50 per 100 de descompte

quedará com a hou, re-
passat a Ramelleres. 2
ler. 1ra.

OCTUBRE 1934

LA REVOLUCIO D'ASTURIES

VI

LA MARXA SOBRE OVIEDO

(Escrit expressament per a LA HUMANITAT)

La marxa sobre Oviedo

Fàcilment advertirà el lector que en aquesta esquemàtica narració dels successos revolucionaris d'Astúries han de restar a l'ombra molts successos i episodis que, si es publicaven, podrien perjudicar la situació de moltes persones; que sobre d'altres no hi ha dades suficients per a confirmar la seva veracitat, i que, finalment, es forçaria precisament d'episodis, aparentment sorollosos, però que són com incidències de la revolució, tendint a donar les línies generals dels successos, perillants, a vegades, que constitueixen la medulla dels mateixos, i atenció sempre als relats dels actors i testimonis. Tot i així, el temps es cuida de fer algunes rectificacions, com ja les ha fet a diversos llibres publicats sobre el tema, en els quals els errors es compten per pàgines, i fins i tot, de vegades, per paràgrafs.

Què feia Oviedo?

Els miners es preguntaven què feien els obrers d'Oviedo i el Comitè revolucionari, que no incloïen l'atac dins de la capital. Ja hem vist per quina causa va fracassar la concentració del poble Naranco. Amb tot, quan els reflectors havien descobert ja les milícies de la zona pàgosa que circumdava Oviedo per l'Est (Colloito i Limanes), sortí una petita columna de cinquanta homes cap al Naranco, sota el comandament de Pedro Vicente, a la qual s'uní pel camí una altra columna de La Corredoria (carretera d'Oviedo a Gijón). En no trobar a ningú i comprendre que serien descoberts pels reflectors, es retiraren, amagant les armes.

Les municions del "Turquesa"

Peña havia rebut l'ordre d'avançar cap a Oviedo el matí del dia 5, amb una columna de miners de la zona de Mieres, com així ho feu en un tren del ferrocarril «Vasco» que es formà a Figaredo, i quedà a l'entrada de la ciutat, en el túnel de San Lázaro. En vista del fracàs de la nit anterior, Graciano Antuña, que presideix el Comitè revolucionari, li comunica l'ordre que es retirés amb la seva columna a Las Regueras per a fer-se càrrec de les municions del «Turquesa». Però, quan el matí del dia 6, a les 10 hores, hi havia arribats allà. En el mateix tren fa la volta per Soto de Ribera (empalme del ferrocarril del «Vasco» amb la línia de San Esteban de Pravia), i a Las Regueras reorganitza la seva columna que arriba a comandaments de 1.500 homes. (Tota les xifres que són donades i donem nosaltres són relatives; ningú no ha fet encara, i de moment és difícil, el compte dels revolucionaris que han intervingut en cada acció).

La llegenda forjada a l'entorn de González Peña

La llegenda forjada a l'entorn de la revolució presenta a Ramón González Peña com a generalíssim de la mateixa i a l'ex-gerent Dutor com a lloc-tinent seu. La revolució no té generalíssim ni generals. Un comitè militar subordinat al Comitè revolucionari encarregava a cada home una missió i res més. Si bé és veritat que Dutor i el sargent Vázquez formaven part d'aquest Comitè, Peña no fou més que un de tants que assumí la funció parcial que se li encomanà.

El governador d'Oviedo resigna el comandament en el comandant militar

El dia 5 es proclamà l'estat de guerra a Astúries i el governador civil, Fernando Blanco Santamaría, resigna el comandament al comandant militar de la plaça, coronel del regiment d'infanteria núm. 3, Alfredo Navarro, que destrubia els seus mil homes i escalf els carrers que van des de l'Ajuntament fins a l'estació del Nord, que és ocupada també. S'organitza la defensa en els quarts de Santa Clara, Pelayo, guardia civil i fabrica d'armes.

Cap allà a les cinc de la tarda, les forces d'assalt destacades a la plaça de l'Escandalaria, en el centre de la ciutat, i les que col·loquen el Camp de San Francisco, creient-se atacades, inicien intens tiroteig, fent córrer, esglaïats, els pocs transeünts que han sortit a proveir-se de queviures o a cercar els seus parents. Com passa sempre en aquestes

Una confusió lamentable

Peña, comptant les ordres rebudes, surt a la nit amb la seva columna cap a Oviedo, prenent la petita carretera que es situa en el poble de San Claudio i desemboca a tocar l'estació del Nord, pel popular barri de l'Argañosa. Però, a les onze, aproximadament, la columna, que havia destacat un grup avançat, es separa massa d'aquest, i en una corba, en tornar a trobar-se, es prenen uns i altres per enemics i comencen a fer-se foc. Més de deu mil cartutxos es consumeixen en aquesta acció, que dura algunes hores, sense causar cap

La defensa de la caserna de Santa Clara

Per a la defensa del quarter de Santa Clara (en el centre de la ciutat) se'l dividí en quatre sectors: l'agència Sud amb forces de l'exercit, i les altres tres amb guardies d'assalt. Un lloc de flaqueig a la casa núm. 3

Els detinguts són traslladats en camions, custodiats pels guardies d'assalt, des de l'antiga Església dels jesuïtes a l'Institut dels propis jesuïtes

víctima. Al crit de U. H. P. (Unión, Hermanos Proletarios), que és la consigna, es donen compte de l'equívocació soferta, massa tard. No hi havia més remei que retornar al punt de partida, i Peña, desesperat per aquestes dos fracassos seguits, és víctima d'un atac nerviós que posa en perill la seva vida. Fins el dia 8 no torna a intervenir en l'acció revolucionària.

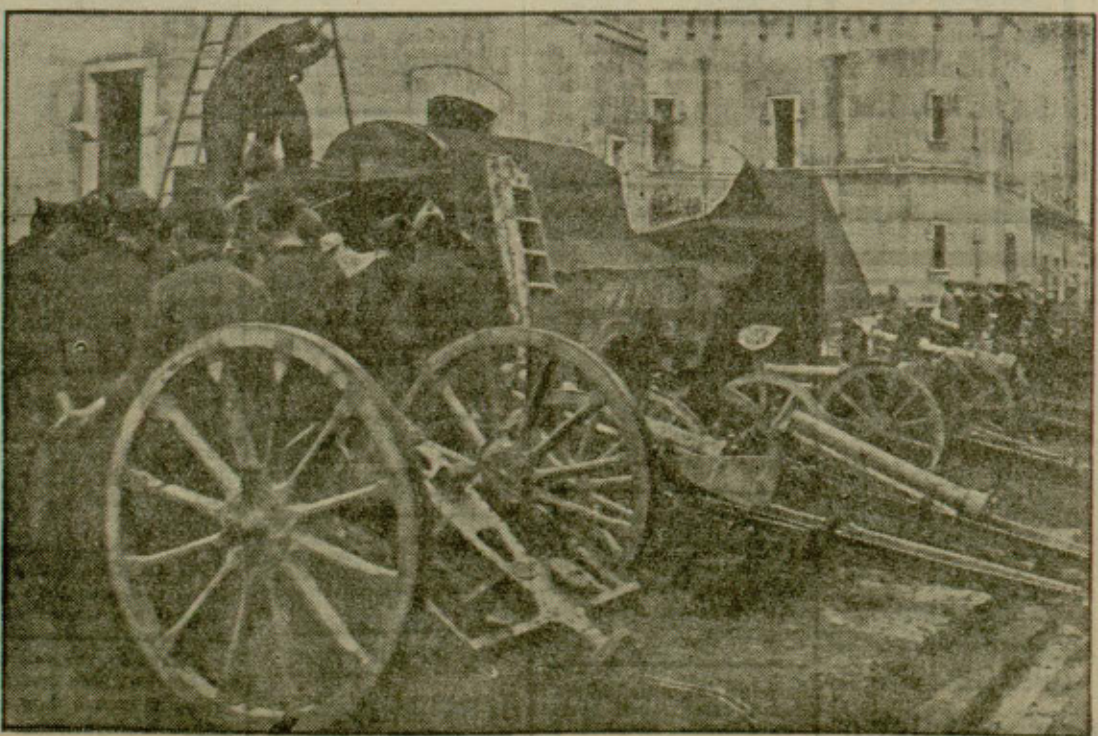
Un pla frustrat

Aquest pla, novament frustrat, consistia que Peña entrés a Oviedo impetuosament, disparant els fusells i llançant dinamita per a causar un efecte de pànic en les forces governamentals i prendre la ciutat, com aquell qui diu, per sorpresa. A San Esteban de las Cruces (pel Sud, carretera que condueix, en doble ramal, a Mieres i Sama) s'esperaven reanadores, per a secundar la seva acció. Al mateix temps s'havia planejat homes, amb fusells i dues metralladores sense llum la ciutat militomformadors principals. Els encarregats d'aquesta missió (no eren miners) llançaren cartutxos contra el transformador, sense aconseguir destruir-lo.

En mig de totes aquestes operacions, el Comitè d'Oviedo va perdre contacte amb les columnes revolucionàries de l'exterior i no aconseguí restablir-lo fins el dia 6, a les nou del matí, que va rebre un emissari de Peña i un altre de la columna de Mieres que avançava a les ordres d'Artur Vázquez (miner).

Davant l'assalt imminent

El dia 6, al matí, el comandant militar de la plaça reorganitza la distribució de les forces, comprenent que l'assalt de la ciutat és imminent. Es retira la tropa de l'Ajuntament, que queda custodiada per guardies d'assalt. Des del carrer d'Uña fins a l'estació del Nord, s'establí una línia defensiva, col·locant deu guardies civils a la casa núm. 12 del carrer d'Uña, deu més en el núm. 18, dues equades manades per un tinent en el 22, la primera secció del regiment d'infanteria núm. 3 a l'estació del Nord, i la resta de la segona plana de San Francisco, creient-se atacades, inicien intens tiroteig, fent córrer, esglaïats, els pocs transeünts que han sortit a proveir-se de queviures o a cercar els seus parents. Com passa sempre en aquestes

Canons que les tropes regulars ocuparen als revolucionaris

pobles, amb el puny enlaire. Vells, dones i criatures, recorden amb els seus crits i aplaudiments el 14 d'abril. Ningú no pensa que, uns quants metres més enllà, espera la mort a molts d'aquests homes. La columna de Peña (però que en aquests moments no és manada per ell) avança per l'Oest. Una altra columna de pagessos, quelcom desmoralitzats, intenta l'atac per Colloito.

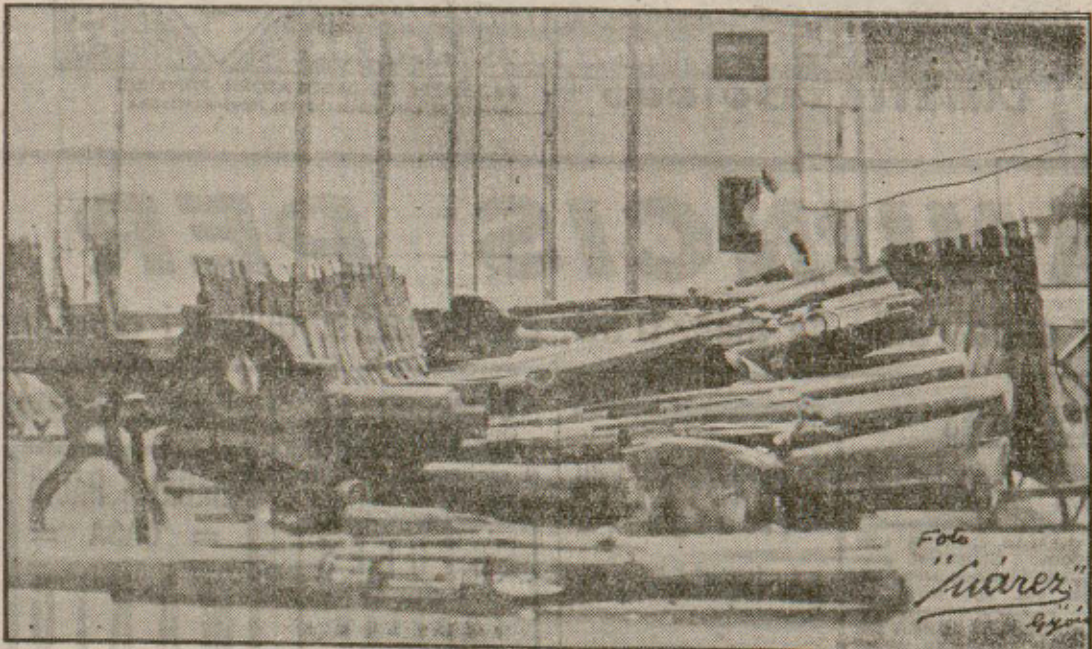
Els de Mieres es llancen a l'assalt

Les forces que decideixen l'assalt són les de Mieres. A desgrat que el Comitè els ordena de simultanejar l'atac d'acord amb les altres dues columnes, els homes, impacients, comencen el foc. Es situen en tres direccions: uns cap a Villavieja, i altres cap a la Manjeria, i altres que segueixen de front, carretera avall, per a entrar per San Lázaro i carrers de Campomanes i de la Magdalena. Aquest grup topa en el Caño del Aguila a uns centenars de metres d'expedició de Burgos, que es parapeta en uns cases, i es reforçat, a les onze, per la tercera companyia del batalló de sapadors minadors núm. 8 i una secció de metralladores. Els revolucionaris, que han organitzat tres línies d'atac, llença els dinamiters garbats fins al peu de les cases, mentre altres els volten. Les tropes reculen fins el barri de San Roque i es parapeten en els murs de pedra de la carretera. Per fi es repleguen a l'entrada del carrer Campomanes, des d'on es retiren als

La presa de la comandància de carrabiners

Els revolucionaris van allotjant-se per les cases. Els veïns reben la inesperada visita d'aquests homes que, amb un tussell a la mà, pregunten si hi ha lloc per a dormir. No manca que es pregunta si han sopat i els invita a prendre una mossegada i una tassa de cafè. Hi ha minyons que, astorats pel luxe d'aliments i butaques, no s'atreveixen a trepitjar. Que dos es asseguren en sillons tan suaus i dormiren en llocs tan tous! A l'alba, però, tots drets, a punt de continuar la lluita.

Per a prendre la comandància de carrabiners, sense deixar de fer foc des del carrer, es prenen les cases immediates, desallotjant els veïns i transportant-los a altres edificis. La que queda precisament enfront i dominant per la seva altura el reduït dels carrabiners, és la que habita l'ex-governador de Palencia, durant el director militar, Josep Cuesta. Es llença petards que no tarden a desmuntar els carrabiners. Des del pis de l'advocat Cuesta s'ells fan grans de les cantonades immediates fins al carrer per tal que es rendeixin, i contesten dient que donen les armes si se'ls respecten les vides. Així s'acorda a les altures dels balcons i els revolucionaris baixen ràpidament al carrer per a fer-se càrrec de les armes i dels presoners. Però els que de les cantonades immediates fins al carrer no s'han assabentat de la rendició, i en veure els carrabiners al carrer, fan foc sobre ells, i en cauen dos de morts. Els caps són fets presoners i portats a Mieres. En els darrers dies de la revolució són afusellats a Tudón, junt amb l'enginyer Del Riego. Queda dominada tota aquesta part

armes recollides a Oviedo als revolucionaris

L'assalt a la fabrica de canons

Ensenes que es desenvolupen aquestes combats per a la conquesta d'Oviedo, els obrers de Trubia, als quals s'han unit els homes de Las Regueras, seguit les instruccions del Comitè, es llancen a l'assalt de la fabrica de canons, que compta per la seva defensa amb uns cinquanta homes. El pla d'atac fou preparat la nit abans en una reunió nocturna que presidí el sargent Vázquez (i no Bonifaci Martín, com s'ha dit). Fou acordat que tots els obrers entrassin al treball i que el cap fos donat per sorpresa. A les deu del matí, una vintena d'homes salten els murs de la fabrica i entren pels tallers endavant i apunten amb les seves pistoles a alguns caps que troben. Són uns pocs, i els obrers suspensen el treball. El comandant Jofre, que en el taller d'artilleria tracta de fer front, cau ferit. El comandant Hernández, que amb sis artillers, intenta fer foc, cau mort a trets. Els obrers col·loquen un canó enfront de les oficines on es troben el director i el cretén de soldats i arriben que es dispararà si no es rendeixen immediatament. A la primera canonada es rendeixen i queden presoners fins que arriba la tropa de López-Ochoa a alliberar-los.

Els revolucionaris, amos de la fabrica de canons

Els revolucionaris es fan amos de la fabrica de canons que hi eren construïts un canó Schneider, de quinze centímetres i mig; nou de muntanya, de deu centímetres i mig, del mateix sistema; un de set centímetres i mig i divuit de quatre centímetres i mig; milers de projectils i uns vuit mil canons d'acer. Els canons i municions foren transportats a Oviedo i la fabrica, hores després seguit treballant en la fabricació de municions. A mitja havia acabat l'operació de la presa de la fabrica de Trubia.

Arriben els de Sama

Els de Sama, detinguts, com queda referit, per la presa del quarter de la guardia civil, no surten cap a Oviedo fins a les tres de la tarda del dia 6. Van en els camions presos als guardies d'assalt i en altres requistats, però en lloc de dirigir-se directament a Oviedo, rebren ordre d'anar per la carretera de Noreña per tal

TOPEN UN TRAMVIA I UN CAMIO I RESULTEN ALGUNS FERITS

Ahí, a la tarda, a la cruïlla dels carrers de Valencia i Dos de Maig, es produí un accident entre dos vehicles. Varen donar una violenta topada el tramvia núm. 538 de la línia núm. 60 amb el camió de la matriculació de Tarragona núm. 4907. A conseqüència de la topada ambdós vehicles sofriren greus desperfectes i en resultaren ferits, amb caràcter més greu el conductor del tramvia, Josep Serra i Pons, de 47 anys i ferides lleus, encara que d'importància els viatgers: Maria Dragán i Planes, de 74 anys, Carme Albadejo i Llorens, de 66 anys i Amèlia Ribé i Barberà, de 69 anys. Els lesionats immediatament foren assistits al dispensari de San Martí.

Després d'haver-se practicat la primera cura, a excepció del tramviaire que fou traslladat a la Clínica del Dr. Seguí, tots els ferits foren traslladats als seus respectius domicilis.

Sobre la carta militar d'Abissínia

ITALIA CAP A L'HECATOMBE

Les notícies de procedència italiana de darrera hora, manifesten clarament, la temença (de l'Estat Major feixista) que l'ofensiva empresa sigui un fracàs rotund, i per a despit l'opinió, després d'haver anunciat, a l'ant el dia d'ahir, que la presa de Makale i Gorahai era cosa de moments, en el dia d'ahir (i davant la resistència etiòpica) en tots els seus comunicats, vol deixar ben sentat que no han començat, encara, la seva gran ofensiva, que els combats que s'estan desenvolupant als voltants de Makale i Gorahai són, simples operacions de policia i reconeixements tàctics; si aconseguïssin entrar en aquestes dues poblacions, a sumar-se a la victòria; que no els elsen entrar, dones llavors, res de despetes, dient que no na passat res l'assumpte queda resolt.

Examinem la veritat dels fets, els italians estan decidits a conquerir Makale al Nord i Gorahai al Sud, ho han fet qüestió d'honor, d'amor propi, i jo crec que els predran. Ara bé; podria succeir, que aconseguissin aquests objectius si estan disposats a pagar per ells un gran tribut de sang que no els compensarà per a res, fàcilment i estratègicament, de tant estèril sacrifici. Als abissins no els interessa servir en aquesta ocasió de carn de canó, si aconseguïssin perdre aquestes places, causant als seus contraris nombroses baixes, es poden apuntar a bon èxit, però, després que han produït als seus contraris, i estan disposats a consumir les forces que amb compte en la preparació que els suposaria el prendre cada parell de poblats? Que no oblidin que al darrera d'aquests pobles, n'hi ha d'altres, més nombrosos en quantitat i que ni ells ni cap país no tenen energies per a aquesta empresa per a dur-la a cap d'aquesta forma.

Per tal de seguir bé el curs de la campanya ja no hi ha res millor que llegir els comunicats romans, en quantes operacions no acusen que són vencedors, irremissiblement confessant que resultaren vençuts, en forma anàloga a com funcionen els italians en les defenses dels seus patrociniats; arribada l'hora del plenari, ja declarant els testimonis de càrrec i així sempre resulta que a aquell que no es ratifica es converteix de testimoni de càrrec en testimoni de desdrecar.

En resum, entraren a Makale i Gorahai, agafaren uns quants presoners, i s'apoderaren de diversos canons, total què? Per als etiòps uns milers de pessetes de pèrdues i uns canons nous, que ja s'encarregaran de reposar les potències estrangeres, però: els feixistes què? Quants morts? Milers. Es pot assegurar que això és una victòria? Qualsevol tractadista militar condemnaria el mitjà emprat per a obtenir aquest fi.

Pobres italians, dignes de major sort i mereixedors de tot l'afecte dels seus germans llatins! Per les seves venes circula la mateixa sang que per les nostres, però sobre les conseqüències de tots els pobles ja vida dels quals està pendent de la voluntat d'un sol home!

EL COMUNICAT NUMERO 33

«Sobre el front d'Eritrea, les seccions de camions negres del primer Cos de l'exercit han ocupat la zona de Mat-Oueit, però no direm nosaltres Edna-Hamus i Makaleis. Ara diu el telegrama romà i es calla el següent: els italians es preparen per a prendre la part nord de la muntanya Moussa-Ai a través del desert de Danakali-Very-Debie on es troba la caserna general de l'exercit etiòpic del Nord. Tampoc no direm nosaltres el lloc on es troben les forces del Ras Seyum, el més fàcil seria, que s'hagin establert a les muntanyes Dequerat, en camí cap a les muntanyes de Jambien. Els feixistes guarden el silenci més absolut, sobre els atacs nocturns dels abissins que destrueixen, durant la nit, totes les obres i construccions que realitzen els italians en el transcurs del dia, no parlen ni paraula dels incidents ocorreguts a Itàlia amb motiu de la sortida de tropes per a l'Àfrica Oriental, però no direm nosaltres. Nombroses dones es troben a la via per tal d'impedir la sortida dels trens que havien de portar els expedicionaris i al crit d'abaix la guerra, s'han efectuat a Itàlia grans manifestacions que han negat dissoltes per la policia (a França, francesos), les reservistes s'han negat a sortir cap al front (de la premsa de França). L'únic que confessen en el seu comunicat és el rescament de mes de 100 tancs i camions que havien calgut a poder dels etiòps encara que les tripulacions havien mort sota les bales de l'enemic. Una altra notícia és la relativa a les desercions de soldats italians d'Eritrea que fugen de la regió davant la fam paucosa que s'ha desencadenat a les colònies del feix (font francesa: «La Depeches»).

En el que no hi ha dubte és que als combats se'ls ataca i que la vida dels expedicionaris es fa irrealitzable fins al punt que molts italians i cavalls es moren constantment de les picades dels insectes i els treballers per a la construcció de la carretera des d'Eritrea a Adua va costar més de 300 vides d'obres italians.

Els italians avancen tan a poc a poc, perquè no poden anar més pressa, així demostra la resistència dels indígenes.

La veritable situació al front Nord senten a través de les notícies procedents de Roma. Al front Nord els italians avancen amb molta por i excess de precaució, fins a a la columna que sortí d'Adua, fins al riu Taccaze la que sortí d'Adigrat, les

La situació al front

Per una «Biblioteca Mataronina»

La idea. Arran d'unes lectures d'autors matoronins celebrades a la nostra Biblioteca Pública, va néixer la idea de constituir una Editorial de caràcter matoroní.

El Patronat de la B. P. de la S. L. enunciant la iniciativa i donant forma, va interpretar el desig dels matoronins i, amb caràcter de tasca a la qual tots els matoronins de la cultura hi tenen un lloc, una obra alament civil i de veritable patriotisme.

Desafortunadament, la nostra ciutat, en ser d'una institució d'aquest caràcter, és un honor per nosaltres que a l'ombra de la S. L. surti una obra activa, que aplegui a la tasca de treball, tots els elements matoronins de veritable valor i responsabilitat per un ideal comú. El projecte.

El nostre propòsit és editar una col·lecció, dins la qual podrien reunir-se les condicions següents:

- a) Les obres d'autors matoronins amb llibertat absoluta de tema i de caràcter.
- b) Recreacions, reculls, antologies, treus, alguns el criteri que prosperen en cada cas, d'autors matoronins antics, traspassats, etc.
- c) Les obres d'autors no matoronins, que exclusivament tractin temes matoronins.

Dintre la biblioteca, podrien, naturalment, classificar-se en series de Assaons, Literatura, Teatre, Assaons, etc.

Caràcter. No voldríem pas donar la sensació que el nostre projecte, té el caràcter de donar motiu a edicions diòctres. Tenim l'aspiració de fer de la nostra Biblioteca, no solament la veu de la cultura matoronina sino de donar també un instrument de treball a tots els que sentin una inquietud intel·lectual i en siguin creadors.

Creiem que pel sol fet d'existir una institució del caràcter de la nostra, amb veritable responsabilitat, s'aplegaran molts esforços isolats, que moltes vegades es perden només que per manca d'encoratjament.

En el terreny històric, no tenim gairebé tot per fer. Llevat d'estimables esforços isolats, la nostra història tan rica de matisos, es per explorar. Es tanmateix una vergonya, que en instaurar la Generalitat de Catalunya el «Premi Dams i Gany», nomenant el nostre il·lustre compatriota, no comptem amb una biografia a l'abast dels nostres conciutadans.

Podríem citar fins a l'infinit els casos que mereixen solament el dels matoronins Llarres i Mateu, herois de la independència argentina, que fins fa pocs anys, ningú no sabia a Mataró la seva ascendència.

Fonaments. Cap limitació de tema ni caràcter serà posat als autors matoronins. La Biblioteca, respondria només que del valor intrínsec de l'obra, sense que en cap cas, pugui prendre responsabilitat pel caràcter de l'autor.

Som en aquest aspecte, i per respecte absolut a la intel·ligència, absolutament liberals. Els autors, pensant com pensaran de tenir la porta oberta. I per sobre de tot, tenim a tots els matoronins i a tots els idealistes tenir un lloc de respecte mutu.

Els autors. Podrien des d'ara, adreçar-se a aquest Patronat, tots els que desgin publicar algun llibre.

En començar tenim l'adhesió dels següents:

- a) Matoronins. — Josep Monchis, Tomás Ribas, Joan Peiro, Joaquim Vilardell, Marçal Trilla, J. Mora i Castella, Amador Gómez, Francesc Rossetti, J. B. Layret, Maria Riera, Julia Gual, Antoni Fabrega, Santiago Vinardell, Josep Puig i Cadafalch, Joan Berga, Jaume Castellí, Esteve Albert, J. Cases i Busquets, Emili Sureda, etc.
- b) Recreacions, etc. — Salvador Llanas, Tarcenci Cases, Odaña, Melchor de Palau, Francesc Canyelles, etc.
- c) Estudis històrics matoronins de: Mn. Josep Palomer, Felis Elies, Rafael Benet, A. Rovira Virgili, etc.

Activitat. No creiem que pugui publicar-se més enlla de quatre volums l'any. Subscripció.

Els volums, és criteri nostre, que només siguin repartits per subscripció. L'edició, doncs, serà exclusivament nostra, amb caràcters especials. Si l'autor o algun editor desitja ampliar l'edició, constarà la seva única responsabilitat en el negoci, però sempre serà venuda a preus superiors als que tenen els subscriptors.

El preu serà de quatre pessetes volum, pagables en esser presentat. Cada volum tindrà un mínim de 100 o 150 planes i ricament presentat.

Esperem. Que la nostra crida tindrà un resolt d'adhesió suficients per tal de començar aviat. Mentre tant, aquest Patronat prepara els mitjans de fer duradors i definitius, el caràcter i l'èxit de la «Biblioteca Matoronina».

EL PATRONAT DE LA B. P. DE LA S. L.

altres columnes ocupen els camins de Makale, hostilitzats a totes hores pels seus adversaris que ocupen tota la zona. S'ha de tenir en compte que el Ras Kassa disposa de 100.000 homes i que està recolzat pel Ras Seyum amb altres 100.000 guerrers. Ja existeixen grans nuls d'aquestes masses, que fan acte de presència i ocupen l'Endereta al Sud i a l'Est de Makale, el major perill per als feixistes serà la part de Jambien; prova d'això n'és que de Bono ha lluitat un cos d'exercit, per tal que lligui aquesta zona i protegeixi l'ala italiana de la banda dreta.

L'acció simultània del general Rodolf Graciani a Somàlia, no serà de gran eficàcia pels pocs efectius de que disposa aquest cap. Els feixistes a l'Ogaden marxen metre a metre damunt el terreny en direcció a Onarabab, Sasarereh, Harrar, i com a objectiu principal Gerahai.

En resum, si demà o demà passat aconseguïssin prendre els pobles de Makale i Gorahai, s'ha acabat, l'ofensiva. Acabaràn act les glories de les forces conquistadores en la seva corba ascendent, atents a la segona part de l'esmentada corba, descendent, però, i fixeu-vos hi bé, en forma de tobogan.

(prohibida la reproducció).